

OMENIA

Revista trimestrială a FEDERAȚIEI NAȚIONALE "OMENIA"
a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România

Anul 16 nr. 1 (61)

www.fn-omenia.ro

MARTIE 2024

Promovarea activităților fizice în rândul seniorilor

pag. 12

ION CRISTOIU:

„La 75 de ani bat orice tânăr în materie de muncă!”

pag. 2

Centrul de Zi "OMENIA", locul unde seniorii se simt ca în sânul familiei!

pag. 8

**Federația
Națională**

**"OMENIA" a C.A.R.P.-urilor
din România, membră
a Platformei AGE Europe**

Din sumar:

- 01** *Mesajul președintelui*
Anul 2024 este anul unității
C.A.R.P.-urilor,
fuziunii și inovației
- 02** *Maestrul Ion Cristoiu, un
exemplu de îmbătrânire activă*
"La 75 de ani bat orice tânăr
în materie de muncă"
- 07** *In memoriam*
Gheorghe Chioaru, un om,
o viață, o moștenire!
- 08** *Exemple de bune practici*
Centrul de Zi "OMENIA"
locul unde seniorii se simt
ca în sânul familiei!
- 12** *Îmbătrânire sănătoasă*
Promovarea activității fizice
în rândul seniorilor
- 14** *Platforma AGE Europe*
Manifestul Platformei
AGE pentru alegerile
Parlamentului European
din 2024
- 16** *Interviu*
"Armata română, reper
de demnitate națională și
simbol identitar intangibil!"
- 18** *Istoria altfel*
80 de ani de la ziua
care a scurtat războiul!
- 19** *InfoCons alături de consumatori*
Ce obiecte pe care le
folosim în viața de zi cu zi
pot fi contaminate?
- 21** *Carte frumoasă cinste
cui te-a scris*
Rămas bun 2023, fii
binevenit 2024 la Salonul
literar "Armonii de toamnă"
- 24** *C.A.R.P. Galați*
165 de ani de la Unirea
Principatelor Române
- 26** *La Mărțișor*
Mii de ani de tradiții
și superstiții
- 28** *Proză*
Când ne rămân doar
amintirile și visele...
- 30** *Pamflet*
Simț enorm și văz
monstruos!
- 31** *Caricatură*
Să râdem, căci până la urmă
cu asta ne alegem
- 32** *Glume*
Umor la tipar...

Anul 2024 este anul unității C.A.R.P.-urilor, fuziunii și inovației

Dragi seniori, bine ne-am regăsit în anul 2024, cu speranță, încredere și forțe proaspete pentru noile provocări care ne așteaptă la nivel de federație și la nivel de societate în general.

Criza socio-politică dar și economică din anul precedent tinde să se acutizeze pe fondul unor chestiuni târăgănite și nefinalizate la timpul potrivit. Conflictul din Ucraina, de la granița României, majorarea prețului la utilități și la bunurile de larg consum, mocnitele revolte ale furnizorilor de servicii și ale întreprinzătorilor, criza din Orientul Mijlociu, toate acestea nu fac decât să sporească îngrijorarea și neîncrederea populației într-un viitor și un trai decent.

Noi, Federația Națională "OMENIA" a C.A.R.P.-urilor din România suntem parte a acestei societăți, deci suntem implicați direct pentru că nu ne este indiferentă soarta sutelor de mii de seniori care depind de noi. De aceea, anul 2024 trebuie să fie un an al unității caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor membre ale federației noastre. Mai precis un an al inovației și al fuziunilor asociațiilor C.A.R.P. Noile cerințe în materie de legislație și tehnologie vor face ca asociațiile C.A.R.P. mici să nu mai poată face față cerințelor, punându-se astfel, problema supraviețuirii și continuității

lor. În acest sens un exemplu de bune practici pentru salvarea acestora este fuziunea prin absorbție de către C.A.R.P.-urile mai mari din județ sau zonele limitrofe. Cred că această este cea mai bună soluție pentru viitor și pentru asigurarea continuității organizațiilor noastre care, parcă acum mai mult ca niciodată, sunt indispensabile pentru persoanele de vârstă a treia, atât pentru suportul financiar rambursabil pe care îl oferim, cât și prin serviciile socio-medicale și culturale pe care casele de ajutor reciproc ale pensionarilor le-au dezvoltat de-a lungul anilor și pe care încearcă acum să le mențină operative. Anii de pandemie au lăsat urme adânci în comportamentul, reacția și subconștientul oamenilor, încât temerea pentru siguranța zilei de mâine este perfect justificată. Trebuie să recâștigăm încrederea oamenilor pentru că ajutându-i pe ei, ne ajutăm pe noi să ducem mai departe acest fenomen și această instituție, până la urmă umanitară,

cum este organizația de tip C.A.R.P. Să fim așadar optimiști și încrezători în forțele noastre proprii, deschiși la inovații tehnologice pentru că ele nu vor face decât să ne îmbunătățească activitatea și performanța.

Dragi seniori, în numele meu și al doamnelor și domnilor președinți, membri ai Comitetului Director al Federației Naționale "OMENIA" a C.A.R.P.-urilor din România, vă dorim o primăvară frumoasă, senină și un început de drum promițător.

Este totuși primăvară, să ne bucurăm de ea și de frumusețile ei, și vorba versurilor poetului Mircea Micu, atât de frumos cântate de maestrul Tudor Gheorghe: „Și când amenință zăpada/Să o întâmpini cu o floare-n dinți.”

**Președintele
Federației Naționale "OMENIA"
a C.A.R.P.-urilor din România
Ec. Giorgică BĂDĂRĂU**

„La 75 de ani bat orice tânăr în materie de muncă”

Jurnalist Ionuț CRIVĂȚ

Trăim vremuri extrem de tulburi și nesigure care, din păcate, în loc să trezească în oameni îngrijorarea și neliniștea tind să devină o normalitate, o banalitate chiar. Războiul, dezastrele naturale, reșezarea centrelor de putere, înarmarea și setea de teritorii ne aruncă, iată, nu într-un viitor luminos ci în urmă cu câteva secole. Istoricul clipei, scriitorul și gazetarul Ion Cristoiu, ajuns acum la 75 de ani, vârstă la care unii demult "au tras" pe dreapta, muncește la fel de intens și cu pasiune. L-am întrebat pe maestrul Cristoiu dacă faptul că a împlinit 75 de ani reprezintă o știre, domnia s-a mi-a replicat că adevărata știre este că la 75 de ani bate orice tânăr în materie de muncă. Mai jos un amplu interviu cu domnia sa, o radiografie a planetei la 0 grade!

În 2018, acum cinci ani, vă luam un interviu la împlinirea vârstei de 70 de ani, interviu pe care îl numeam generic "Timpul lui Ion Cristoiu". Spuneți atunci că vă sperie această vârstă și că "nu mi-am imaginat niciodată că o să împlinesc 70 de ani, mi se păreau oamenii de 70 de ani mai mult decât bătrâni. Nu mai este timp". Peste cinci ani ce veți spune?

Spun acum când am împlinit 75 de ani că nu este timp mai dramatic decât spuneam când am făcut 70 de ani, iar la 80 e greu de presupus. La vârsta asta te gândești că în orice moment poate să fie sfârșitul, nu poți să trăiești ca Noe. E clar că nu mai sunt multe perspective, nu poți să mai faci calcule și planuri că peste 20 de ani nu știi ce voi face și voi scrie. Aș spune că trăiești după o zi pe alta. Asta nu înseamnă că nu muncești și nu îți finalizezi proiectele. Cam acesta este sentimentul... Pe mine însă nu mă influențează, nu mă apuc să mă lamentez, să las deoparte gazetăria și să mă apuc de scris numai cărți. Continui, am acel program de lucru și de viață pe care îl am de ani întregi, încă de când eram în putere, nu ca acum în vârstă. Gabriel Garcia Marques, știind că o să moară, era și bolnav, s-a închis în casă și a început să-și scrie memoriile. Eu nu am un dramatism că trebuie să termin nu știu ce, că trebuie musai să las ceva în urma mea... În principiu ar trebui să las 100 de cărți, dacă voi lăsa numai 20 nu cred că cineva, în posteritate, o să spună că, ia uite Cristoiu putea să scrie și să publice mai multe cărți. Acum, la 75 de ani nu lucrez pe proiecte, ci lucrez așa cum, atunci când eram copil, aveam postața mea de săpat. Important este ca în fiecare zi să ai o ocupație, sau măcar impresia că ai o ocupație.

Dacă Ion Cristoiu de acum 60 de ani de la Găgești s-ar întâlni acum cu scriitorul și publicistul Ion Cristoiu ce și-ar spune?

Nu cred că la vremea respectivă mă gândeam că voi ajunge ce am ajuns acum, dintr-un motiv că nu luasem în calcul căderea comunismului. Nici acum, nici eu și nici dumneavoastră nu luăm în calcul un eveniment istoric care ne poate schimba destinul în orice clipă. Oricum, n-am suportat niciodată amintirile, memoriile, că vezi Doamne, când eram copil mă gândeam ce o să ajung. Nici măcar în facultate nu m-am gândit la ce o să ajung. Am un stil de lucru stabilit de decenii de a lucra într-o zi. De fapt, viața mea nu este împărțită pe proiecte, ci pe timp. De aceea nu pierd nicio zi în zadar. Nu sunt genul de om care zice – azi mă duc să mă plimb și capăt forțe proaspete, iar mâine voi lucra de două ori mai mult și cu mai mult talent. Vin la o anumită oră și plec la o anumită oră de la birou. Am o viață, chiar și la această vârstă, împărțită pe un program de lucru și nu pe, repet, proiecte.

Cum este viața lui Ion Cristoiu la 75 de ani, care este acest program zilnic de om activ?

În ultima vreme am reușit marea performanță de a mă trezi la ora nouă, mai de dimineață, eu lucrând până noaptea târziu, după ora 1. De fapt, partea cea mai bună a lucrului este dimineața. Obligatoriu nu pot lucra acasă, am schimbat Biblioteca Academiei – lucru pe care nu mi l-aș fi imaginat vreodată – cu acest birou unde mi-am amenajat și studioul, care are și nu are avantaje. Avantajele sunt că pot să stau 24 din 24 de ore, că pot să las deschise toate calculatoarele, toată aparatura, sub pază, dar mai ales am avantajul unei forfoteli nedeslușite. (*bi-roul-studio cu pereți din sticlă al maestrului Ion Cristoiu se află într-o clădire modernă de birouri - n.red.*). Lucrez cel mai bine în această agitație nedeslușită, nu marcată, nu aud cuvinte, nu văd gesturi. Dezavantajul este acela că nu închid telefonul. La BAR (Biblioteca Academiei Române), odată ajuns la locul meu, 85, închideam telefonul și lucram. Nu puteam să ies de fiecare dată când îmi suna telefonul. Am încercat să îmi fac, și asta e un sfat pentru toți tinerii, o rutină a vieții. Fac 5 minute de gimnastică, mi-am luat un timer watch – bine am luat vreo cinci până am nimerit unul care să-mi semnaleze bine trecerea timpului. Am o valiză, un troler

În care îmi transport cărțile, ceea ce îmi crează probleme pentru că toată lumea mă întreabă atunci când merg cu taxiul sau cu uberul, dacă nu merg cumva la gară. Îmi las această valiză în portbagajul mașinii, pentru a putea face un tur pe jos. Obligatoriu, pentru ca odată ajuns la birou să fiu rupt total de perioada de acasă. Și aici am încercat și cred că am reușit să-mi fac un program. De la ora 13 la 15 închid telefonul și scriu... Sunt un om plin de ticuri. La biroul propriu-zis am două scaune, două monitoare, două tastaturi, etc. Pe un scaun mă așez și bat la calculator, la celălalt când mă așez scriu de mână, am o groază de stilouri. Nu pot să scriu proză, de mână, decât într-un anumit loc, cu un anumit stilou și cu cerneală neagră. Beau foarte multă cafea, iar de la ora 8.00 și până la ora 13.00, este rutina, am mii de foldere cu mii și mii de texte, odată și odată tot trebuie să fac ordine în ele, ca să văd pe care le-am publicat și pe care nu. La ora 13.30 citesc 10 pagini zilnic, din trei cărți diferite. Una este de istorie, spre exemplu acum citesc una despre Orientul Mijlociu, o alta a lui Arghezi, un stilist fenomenal, pentru că mi-am dat seama că n-am terminat primul volum de publicistică 1914-1918, și am reluat, cu creionul în mână, corespondența lui Caragiale. Simțeam nevoia să-l recitesc, Caragiale te disciplinează. După amiază mai dau din picioare la stepper vreo jumătate de oră, dar în timpul acesta urmăresc și un serial turcesc dedicat ultimului mare sultan otoman, Abdul-Hamid al II-lea, nu ultimul, dar ultimul cel mai important. Nu întâmplător mă uit la el acum pentru că acțiunea se petrece în timpul creării statului Israel, chiar pe teritoriul ocupat de otomani. Seara când mă întorc de la birou, pe la 12.00-1.00, am o bicicletă medicală la care pedalez în timp ce mă uit la serial. Este un truc al meu. Dai așa din picioare și te plictisești la un moment dat, pe când dacă urmărești ceva, îți ții mintea ocupată.

În toată această rutină își face loc și soția dumneavoastră, Doina, dar și cele două pisici Țonți și Monți...

Doina doarme cu televizorul deschis, deci nu doarme cu mine, se culcă devreme, se scoală devreme. Programul nostru se intersectează, doar seara și dimineața, iar Țonți se mai prinde într-un conflict cu cealaltă mătă, sau deschide toate ușile din casă. Oricum, când ajung eu

“ Toate statele se înarmează, nu mai luptă nimeni pentru pace. Cu armele acestea se va face la un moment dat ceva! ”

noaptea, toată casa doarme.

Maestre, odată în călătoriile intelectuale, soția dumneavoastră v-a lăsat singur în mijlocul unui mare magazin. Cum ar arăta Ion Cristoiu lăsat singur în mijlocul lumii?

Toate călătoriile mele sunt călătorii de cunoaștere, chiar și când merg la un magazin, sunt tot în cunoaștere, să observ lumea din jur, am și scris că la un moment dat am nimerit într-un magazin de sutiene și mi-am dat seama cât de mari sunt sutienele acum în Occident, ceea ce înseamnă că nu mai există o preocupare pentru siluetă. Întrebarea pe care mi-o pun atunci când ajung în occident este unde sunt femeile, pentru că alea care sunt sunt șleampete. Nu zic să fie toate de parcă ar merge la bal, dar prea mare și îngrijorătoare este lipsa de minimă feminitate.

Cu cine își dorește sau și-ar fi dorit Ion Cristoiu să fie contemporan?

Da, nu m-am gândit la asta. Oricum, nu mi-aș dori să fiu contemporan cu marii scriitori pe care i-am /ii citesc/citit. E bine să-i citești după ce ei nu mai sunt. E o întrebare dificilă, deoarece atunci când ești contemporan cu cineva judeci subiectiv, ai o judecată greșită. În cazul meu, pe toți politicienii îi consider intrați deja în istorie. Aș vrea să fiu contemporan cu cineva care a intrat deja în istorie, dar noi nu putem ști la ora actuală și ca s-o citez pe Regina Maria, referindu-se la mareașalul Averescu, este

dificil să ieși din politică și să intri în istorie. Un politician poate să rămână în politică și să nu intre niciodată în istorie.

Ion Cristoiu a împlinit 75 de ani, este asta o știre?

Eu sunt uimit, nemulțumit de felul cum au trecut acești 75 de ani ai lui Ion Cristoiu, i-aș fi considerat un eveniment pentru presă. Nu în sensul de feliicitări și ovații, presa română ar fi putut să profite de acești 75 de ani pentru a discuta multe lucruri. Probabil s-a ținut seama și de faptul că eu nu sunt interesat de sindrofii. Poate la Academia Română sau în cadrul asociațiilor de presă ar merita o dezbatere prin ce se diferă presa de azi de cea din trecut, o întâlnire cu așa-zisi studenți de la jurnalistică. De regulă, în alte domenii se fac astfel de întâlniri, debateri, se scot cărți, etc. Au trecut ca și când nici n-ar fi fost cei 75 de ani. Dar, cred că adevărata știre este că la această vârstă eu bat orice tânăr în materie de muncă.

Domnule Cristoiu, peste 100 de ani dacă vom mai exista noi ca națiune, de cine își va aminti istoria dintre cei de azi?

De Nicolae Ceaușescu, chiar dacă sună surprinzător. De epoca Ceaușescu își vor mai aminti oamenii și de Ion Iliescu că a venit după el. Pe măsură ce ne vom îndepărta, în timp, lumea își va aminti doar realizările fiecărui personaj istoric. Spre exemplu, pentru contemporanii săi, Cuza, era un om corupt, rău și ușor dictator, dar până la urmă rămâne epoca. Nu rămâne ce-a făcut, rău sau bun, rămâne că a făcut ceva. Perioada Ceaușescu nu poate fi scoasă din istorie. România a făcut un salt uriaș în perioada Ceaușescu către modernizare. Poate nu a fost cea mai bună modernizare, dar a fost. Aș vrea să denunț o imbecilitate care circula în presa anitocomunistă. Toți spun așa: cum ar fi arătat România azi dacă eram tot sub Ceaușescu? N-am fi avut internet! O tâmpenie. Când a apărut televiziunea, am avut și noi, așa și cu radioul. Ar fi o prostie să consideri că doar la noi timpul a stat pe loc. Noi trebuie să vedem dacă în acești 30 de ani nu puteam face mai mult. Sigur că s-au făcut, dar au trecut totuși 30 de ani. Dacă ne raportăm, spre exemplu, la perioada interbelică, am făcut foarte puțin.

“ Zelenski este un actor și lumea uită asta. Tot ceea ce face el face din instinctul de actor. ”

Din păcate cuvântul de ordine la ora actuală este – porniți înainte popoare spre marea înarmare. Cum de am ajuns aici?

Cred că sunt printre puținii care remarcă o chestiune stranie. Nu numai că toate statele se înarmează, dar nu mai luptă nimeni pentru pace. Lupta pentru pace nu era o luptă de stânga și nici comunistă. Unde sunt toate demonstrațiile cu tineri care se legau cu lanțuri împotriva bombelor și războiului? Ceva s-a întâmplat cu omenirea, cred că din cauza pandemiei. Ea a impus asemenea aberații încât oameni nu se mai miră și nu se mai întreabă de nimic. Un exemplu, vorbeam cu cineva din America și îl întrebam ce mai scrie presa americană despre ce se întâmplă în Gaza. Păi nu mai scrie nimic. Li se pare normal să moară copiii...o normalitate!!! Războaiele devin firești, devine firească invadarea Ucrainei și invadarea Gazei. Nimeni nu se mai neliniștește că se iau bani de la educație, sănătate, lucrări publice și se investesc în apărare și nimeni nu se întreabă următoarea chestiune: Cu armele acestea se va face la un moment dat ceva? Cred că una din cauze este faptul că generațiile tinere nu știu ce este acela război. Pe de o parte nu au imaginație, chiar că n-au, pe de altă parte, ele cred că războiul este ăla de pe Netflix, oprești, dai înainte, dai înapoi. E o paralizie în fața înarmării, ați mai văzut dumneavoastră o mișcare pentru pace?

Cum se va termina „invadarea brutală, ilegală și nejustificată a Ucrainei de către Rusia”? Dar cea de "denazificare" a Ucrainei? Cum a apărut sintagma asta?

Da, ați zis-o cu ironie. Este o sintagmă de proști, de rutină. Ghinionul meu este că am supraviețuit perioadei comuniste și îmi este greu să explic unora că acesta este un tic comunist. Noi nu puteam să spunem tovarășul Ceaușescu, trebuia să spunem genialul conducător Nicolae Ceaușescu. Așa și în cazul de față. De ce nu se

spune simplu: războiul din Ucraina. De ce mai e nevoie să spun invadarea brutală, ilegală și nejustificată? Războiul din Gaza. Nu, e războiul /invadarea din Gaza „ca urmare a atacurilor teroriste ale Hamas” etc... Politicienii simt nevoia să folosească asemenea sintagme. Acum, mai nou, și asta e foarte interesant, cum a devenit fascismul o etichetă, a devenit mai ceva ca lupta de clasă. Ruși îi fac pe ucraineni fasciști, ucraineni îi fac pe ruși fasciști. Evreii îi fac pe cei din Hamas islamo-fasciști, iar cei care pledează pentru cauza palestiniană îi fac pe evrei fasciști. Ai impresia că trăiești într-o lume în care pericolul principal este fascismul. Nici fascismul, nici comunismul nu se mai întorc.

Ca să înțelegem mai bine conflictul din Ucraina ar trebui să-i cunoaștem personajele. Despre Putin se știe, poate, mai multe decât știe el despre sine. Despre Zelenski?

Zelenski este un actor și lumea uită asta. Tot ceea ce face el face din instinctul de actor. Asta îi va aduce și inevitabilul sfârșit atunci când nu va mai avea rating. Cine cunoaște cât de cât actorii, el e actor din naștere, știe că actorii se pot nenoroci, în exclusivitate fie din cauza ratingului, fie a publicului. Eu am fost director la revista *Teatrul* și știu care sunt pericolele care îi pândesc pe actori. Un actor mare, ajungea pe scenă, juca Hamlet, și o anumită replică stârnea aplauze. El nu mai putea trăi fără acea replică sau acel gest dar la un moment dat, pentru un actor, sala rece este ceva cumplit. Când sala vibrează, el trăiește prin asta. La fel și Zelenski trăiește prin acest rol. În momentul în care nu va mai fi eroul, nu vor mai fi aplauze, va fi terminat. Foarte multe lucruri pe care le-a făcut el și care au fost în dauna poporului ucrainean au fost și din această cauză, a vedetismului. Ca actor el a intrat în pielea marelui erou, dar nu va rezolva nimic. Va rămâne cu 20% din teritoriu cucerit și cu un popor sleit. Marii conducători de popoare se gândesc mai puțin la gloria lor de napoleoni și mai mult la popor. Până la războiul din Ucraina, globaliștii, progresiștii spuneau că nu mai contează hotarele. A vorbi despre independență, de păstrarea integrității teritoriale, e anacronic spuneau ei. Păi și acum ce facem? Ne-am întors la secolul al 18-lea! Când spuneam noi că vrem să

ne apărăm Ardealul ni se răspundea că Ardealul este în Uniunea Europeană unde nu mai există granițe.

Toate marile conflicte s-au rezolvat printr-un război, chiar și la noi România s-a făcut mare printr-un război și tot printr-un război am și pierdut-o. De ce are nevoie omenirea de război?

Pentru că am ajuns într-o fază – cum a fost înainte de primul război mondial și cel mai mare, când parcă s-au adunat toate, când fiecare voia câte un loc la masa puterii, iar acele probleme nu se puteau rezolva decât printr-un război. La fel ca și acum, când trăim o perioadă de reaşezare a lumii. Până la războiul rece am avut o lume multipolară. Bipolaritatea a început în 1956 când ultimele două mari puteri coloniale, Franța și Anglia au intervenit în Războiul din Suez. Și, atunci au venit alte două mari puteri, Uniunea Sovietică și SUA și le-au oprit pe primele două. Drumul spre bipolaritate presupunea o bătălie și într-o parte și în alta, în interiorul fiecărei tabere, pentru putere. Până la urmă s-au impus URSS și SUA. A venit sfârșitul războiului rece și a rămas o singură putere, caz unic în istorie – SUA. Dar, încetul cu încetul a crescut nevoia de împărțire a lumii și ne îndreptăm iar spre o bipolaritate și cred că va fi vorba de China și Statele Unite. Dar, în interiorul fiecărei tabere sunt puteri care vor și ele ceva, Rusia, Turcia, India etc. Toată această reaşezare a lumii nu se va putea face decât printr-un război, nu ai cum altfel. S-a întâlnit Biden cu Xi Jinping! Ei, și! Adevăratele rezolvări au fost după război. Imaginați-vă că se întâlneau Hitler, Churchill și Roosevelt... Trebuie să pierzi sau să câștigi pe câmpul de luptă. După ce ai pierdut sau ai câștigat poți să discuți. Până atunci... Din nenorocire, războiul din Ucraina a arătat că teama de un război nuclear duce la întoarcerea la cel clasic, cel din tranșee. Cred că cineva va rupe această convenție tacită, dar nu o superputere. Poate să fie Israelul, poate să fie Pakistanul, nu știu. Ca și la pandemie, va veni cineva și va folosi tactici, și omenirea va spune- uite că am supraviețuit chiar dacă este război nuclear. Teama de război nuclear vine din faptul că noi n-am trăit un război nuclear. Totul tinde, din păcate, să devină o normalitate.

IN MEMORIAM

GHEORGHE CHIOARU, UN OM, O VIAȚĂ, O MOȘTENIRE!

Atunci când oamenii mari dispar, ei dispar doar fizic, deoarece moștenirea lor rămâne și dăinuie, iar tot ceea ce au reprezentat ei va trăi prin ea. De aceea nu vom vorbi niciodată despre domnul președinte Gheorghe Chioaru la trecut. Spunea deseori, grație și formării profesionale, caz fericit în cazul domniei sale, fiind un strălucit militar de carieră, că “o luptă-i viața, deci te luptă/Cu dragoste de ea, cu dor!”

Asta a făcut toată viața, s-a luptat: cât a fost militar ca să fie cel mai bun, și asemeni lui cei din jurul său, iar după trecerea în rezervă, pentru milioanele de vârstnici ai acestei țări cărora le-a dedicat toți anii vieții care i-au mai rămas. Au fost mulți grație bunului Dumnezeu și grație excelenței sale prin forța de muncă uluitoare, disciplină personală, cinstea și integritatea sa morală. Dacă îmbătrânirea activă a devenit un concept care are sens, acum când citiți aceste rânduri, are pentru că domnia sa i-a dat unul.

Avut o carieră strălucită, parcurgând toate etapele ierarhiei militare și educaționale, începând la 16 ani, în 1955, cu Liceul Militar Dimitrie Cantemir din Breaza, ale cărui cursuri le-a urmat până în 1959 când s-a înscris la Școala Militară de Ofițeri tancuri-auto, Pitești. În perioada 1965-1971 a urmat Facultatea Militară Tancuri-Auto din cadrul Academiei Militare Generale din București. Odată cu absolvirea Academiei, noi orizonturi profesionale i se deschid în față și noi provocări. Îl găsim astfel, în 1971, proaspăt ofițer-inginer la unități militare din Dobrogea natală. În perioada 1983 – 1986 este reprezentant militar la Fabrica de Tancuri din București (Uzinele 23 August). Din 1986 și până în anul 1995 (anul trecerii în rezervă cu gradul de colonel-inginer, cu o vechime de peste 35 de ani dedicați hainei militare), ca ofițer-inginer specialist în Marele Stat Major ocupă funcții de Șef birou pentru înzestrarea armatei cu tehnică de blindate, geniu, aviație și marină (1986-1991) respectiv, Șef

birou de mobilizare a economiei naționale, la război, în domeniul transporturilor, telecomunicațiilor, sănătății și aprovizionării unităților militare pe plan local (1991-1995). De aici a pus punct carierei militare și s-a dedicat celei, putem să-i spunem chiar așa, "umanitare", prin crearea și conducerea de structuri destinate sprijinirii seniorilor.

Domnia sa a fost președinte al Asociației C.A.R.P. “OMENIA” București peste 20 de ani, din 1999 și până în 2022 și al Federației Naționale “OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, cea mai mare federație națională de pensionari și persoane vârstnice, vreme de 15 ani, din 2007 și până în toamna lui 2022. Din aceste poziții a reprezentat cei peste 1.400.000 de seniori afiliați federației pe plan național și european ca membru în Consiliul de Administrație al AGE Platform Europe. Ca manager al celor două organizații de pensionari a contribuit decisiv la modernizarea lor, prin accesarea de fonduri europene, proiectele derulate fiind unice prin amploarea lor și categoria de vârstă căreia li s-au adresat. A ridicat prestigiul seniorilor în societate fiind permanent un exemplu de management performant și inovativ pentru toate ONG-urile din România. Noi, cei rămași, îi mulțumim acum pentru tot binele pe care l-a făcut și pe care ni l-a lăsat în grijă.

Centrul de Zi "OMENIA", locul unde seniorii se simt ca în sânul familiei!

Continuăm și în acest număr cu prezentarea acelor exemple de bune practici în cadrul asociațiilor de tip casa de ajutor reciproc a pensionarilor, considerând că dezvoltarea și promovarea unor servicii socio-recreative destinate persoanelor de vârstă a treia reprezintă, pe lângă componenta financiară, a ajutorului reciproc, o prioritate. În această ediție vom cunoaște Centrul de Zi din cadrul Asociației C.A.R.P. "OMENIA" București.

**Asistent social principal
Andreea ȘTEFAN
Asociația C.A.R.P. "OMENIA"
București**

Scopul Centrului de Zi „OMENIA”, coordonat de domnul Mihai Bajku, Șef Serviciu, este prevenirea, limitarea sau depășirea unor situații de dificultate, care pot duce la marginalizarea și excluziunea socială a persoanelor adulte și vârstnice membre ale asociației, precum și încurajarea acestora de a-și menține independența și de a rămâne active, valorificându-și propriile abilități.

Centrul de zi "OMENIA" militează pentru apărarea și promovarea dreptului persoanelor vârstnice la un trai decent, respectând legislația națională și convențiile internaționale la care România este parte.

Centrul de Zi "OMENIA" se adresează membrilor Asociației C.A.R.P. "OMENIA" București care doresc să se implice în activități de socializare, culturale și recreative, pentru a combate astfel sentimentul de singurătate și a-și întări apartenența la un grup de persoane cu va-

**MIHAI BAJKU,
coordonatorul
Centrului de Zi „OMENIA”**

lori și interese asemănătoare.

Prin Centrul de Zi „OMENIA”, asociația îi motivează pe vârst-

CERCUL DE MĂINI ÎNDEMÂNATICE

CERCUL DE CREAȚIE

nici să aibă o viață socială activă, să se implice în acțiuni de voluntariat și să își pună în valoare capacitățile, atât în folos propriu, cât și pentru a veni în sprijinul celorlalți membri ai comunității.

În cadrul Centrului de Zi "OMENIA" se desfășoară următoarele activități:

Cercul de creație

La cercul de creație participă o serie de beneficiari, care realizează obiecte decorative, bijuterii și alte accesorii, felicitări tematiche, ornamente specifice sărbătorilor de peste an. Produsele sunt oferite contra unor donații.

Cercul de mâini îndemânate

Cercul de mâini îndemânate reprezintă un bun prilej de socializare pentru cele 10 doamne care îl frecventează constant, dar și modalitatea prin care iau viață articole unice: pulovere, veste, căciulițe, botoșei, fuste, rochițe. Această activitate de terapie ocupațională contribuie semnificativ la îmbunătățirea tonusului fizic și psihic al beneficiarelor, iar produsele realizate susțin activitatea de strângere de fonduri necesare continuării activităților sociale.

CERCUL DE PICTURĂ

Cercul de pictură

Cercul de pictură reunește un număr de 4 persoane iubitoare de artă, care se întâlnesc săptămânal pentru a-și exersa talentul și a realiza, pe canvas sau pe sticlă, tablouri deosebite (în ulei, tempera sau acrilic). Creațiile sunt expuse permanent la sediul Centrului de Zi, fiind prezentate cu ocazia vizitelor întreprinse de parteneri sau finanțatori ai Asociației.

JOCURI DE SOCIETATE

CERCUL DE LIMBA ENGLEZĂ

Cercul literar

Cercul literar promovează creația literară sub diferite forme: poezie, proză, eseu. Activitatea, care se întinde pe o durată de 2 ore/săptămână, este una liberă, cu deschidere către cei 10 participanți pe care îi încurajează să propună și susțină diferite teme de creație.

Cercul de limba engleză

Acesta este compus din două grupe: "Începători" (7 cursanți) și "Avansați" (6 cursanți). Datorită lecțiilor parcurse alături de îndrumătorul lor, seniorii reușesc să poarte conversații scurte în limba engleză, să înțeleagă mesaje simple sau complexe, să se exprime în scris. Participarea la cursuri îi ajută pe vârstnici să își îmbunătățească atenția, memoria, capacitatea de învățare, dar și să își exerseze abilitățile sociale în cadrul grupului de seniori.

CERCUL DE INFORMATICĂ

Cercul de informatică "bunicii interneti"

Cursurile de inițiere în utilizarea calculatorului și navigare pe internet se adresează acelor seniori care doresc să își însușească noțiunile de bază din domeniu și să folosească PC-ul, tableta, smartphone-ul în mod independent. Cursurile se desfășoară în grupe de câte 2-3 persoane. Principalul obiectiv al participanților a fost înscrierea pe rețelele de socializare, utilizarea lor fără ajutor și menținerea legăturii virtuale cu rudele ori prietenii stabiliți în străinătate.

EVENIMENTE FESTIVE DE SĂRBĂTORI

Jocuri de societate

În această activitate sunt implicați beneficiarii ai Centrului de Zi, care și-au îmbunătățit tonusul general ca urmare a stimulării capacităților intelectuale.

DRAG MI-E IA ROMÂNEASCĂ!

CERCUL LITERAR

Vârstnice, Ziua Națională a României, Sărbătoarea Crăciunului...etc.

Activități de voluntariat

Acestea sunt realizate de voluntari ai Centrului de Zi și se concentrează pe motivarea și mobilizarea seniorilor privind implicarea în activități de socializare și petrecere a timpului liber specifice vârstei, dar și pe acțiuni de informare a comunității locale cu privire la efectele îmbătrânirii și contracararea acestora, prin promovarea conceptului de "îmbătrânire activă".

Toate aceste activități și servicii fac din Centrul de Zi "OMENIA", spațiul unde pentru câteva ore pe zi seniorii uită de necazurile vieții, de neajunsuri și afecțiuni. Sunt pentru câteva ceasuri ascultați, iubiți, înțeleși așa cum poate n-au fost niciodată și pentru ei povara anilor devine mult mai suportabilă. Omenia este pentru ei numitor comun al lucrurilor bune care li se întâmplă odată ce trec pragul asociației. Aici noțiunea de îmbătrânire activă și demnă nu este una abstractă, ci o realitate.

tuale și socializării cu persoane care manifestă interese comune. Printre jocurile preferate de vârstnici se numără: rummy, table, scrabble.

Bibliotecă

Centrul de Zi deține o bibliotecă cu peste 1.500 de volume aparținând literaturii române și universale, volume ce sunt împrumutate, la cerere, de membrii Asociației.

Consiliere socială

Serviciile de consiliere socială sunt oferite persoanelor care frecventează Centrul de Zi și solicită ajutor pentru depășirea

problemelor cu care se confruntă. Scopul acestor activități este de a oferi suport pentru rezolvarea unor probleme punctuale pe care le întâmpină beneficiarii în viața de zi cu zi, consilierea vizând și menținerea și creșterea autonomiei beneficiarilor, stimularea încrederii și a stimei de sine, dezvoltarea abilităților și aptitudinilor.

Evenimente festive

Beneficiarii Centrului de Zi au ocazia de a participa la diverse evenimente festive: 8 Martie, Sărbătoarea Paștelui, Ziua Limbii Române, Ziua Internațională a Persoanelor

Promovarea activității fizice în rândul seniorilor

Sociolog Ionuț ARDELEANU

Organizația Mondială a Sănătății a lansat în anul 2023 un ghid de acțiune pentru promovarea activității fizice în rândul seniorilor, fiind corelat cu inițiative globale relevante pentru seniori precum Planul de acțiune global pentru activitate fizică 2018-2030, Deceniul Îmbătrânirii Sănătoase (ONU).

Acest set de instrumente se adresează țărilor care doresc să dezvolte și să implementeze acțiuni pentru a crește eficient proporția seniorilor implicați în activitate fizică.

Strategia se bazează pe cele mai bune dovezi și practici disponibile pentru a demonstra importanța asigurării mediilor fizice care sprijină persoanele în vârstă să fie active, prin oferirea de servicii și programe de activitate fizică adaptate nevoilor, preferințelor și obiectivelor tuturor persoanele în vârstă. De asemenea, oferă îndrumări cu privire la abordări-cheie pentru a promova și a permite persoanelor în vârstă să fie active fizic, indiferent cine sunt, unde locuiesc sau dacă acestea trăiesc cu afecțiuni cronice (de exemplu diabet, hipertensiune arterială și artrită), și include studii de caz și instrumente practice din jurul lumii.

De ce este necesar să promovăm activitatea fizică în rândul seniorilor?

Toată lumea poate beneficia de pe urma activității fizice și reducerea comportamentului sedentar. Nu este niciodată prea târziu pentru

a începe să fim activi, activitatea fizică regulată fiind benefică atât pentru sănătatea fizică, cât și pentru cea psihică. Fiecare mișcare contează, chiar dacă vorbim de mersul pe jos, treburi casnice, grădinarit sau sport și exerciții fizice modificate/adaptate. Printre beneficii se numără prevenirea pierderilor atât în capacitate intrinsecă, cât și capacitatea funcțională, împreună cu o îmbunătățire a interacțiunilor sociale.

În anul 2021, aproximativ 1 miliard de persoane aveau vârsta de 60 de ani sau peste, reprezentând aproximativ 14% din populația globală. Aceasta se estimează că va crește la 2,1 miliarde până în 2050 și se va accelera în următoarele decenii, în special în țările cu venituri mici și medii. Proporția în creștere a persoanelor în vârstă înseamnă mai mulți oameni afectați de problemele de sănătate legate de vârstă, precum boala Alzheimer, vulnerabilități la căderi

Cât de multă mișcare e necesară pentru îmbunătățirea sănătății?

Toată lumea poate beneficia de pe urma reducerii comportamentului sedentar, inclusiv seniorii care trăiesc cu afecțiuni cronice sau dizabilități.

Fiecare mișcare contează, deoarece orice activitate fizică este mai bună decât niciuna, și mai mult este în general mai bine.

Comportament sedentar poate fi nesănătos și contribuie la riscul de obezitate, condiție fizică slabă și afectează calitatea somnului.

Mersul pe jos și ciclism, sarcinile casnice de zi cu zi, grădinarit, dans reprezintă activități fizice cu beneficii pentru sănătate.

și fragilitate. Cu toate acestea, mulți oameni se confruntă cu bariere, sau au îngrijorări în a deveni mai activi, mai ales dacă au o afecțiune cronică. A sprijini persoanele în vârstă să fie active este o strategie-cheie pentru a promova sănătatea, îmbătrânirea activă, prevenirea sau întârzierea apariției multor cauze majore de sănătate precum pierderea capacității intrinseci și funcționale la persoanele în vârstă.

Cu o speranță de viață în creștere în întreaga lume, importanța îmbătrânirii sănătoase și prevenirea căderilor devine din ce în ce mai mult și o problemă economică importantă. Se estimează că aproximativ 4-5 milioane de decese și 27 miliarde de dolari în costurile directe de îngrijire a sănătății pe an ar putea fi evitate dacă populația globală ar fi mai activă. Această combinație a îmbătrânirii populației, prevalența în creștere a bolilor în rândul persoanelor în vârstă și o scădere a activității fizice odată cu vârsta evidențiază nevoia de investiții în programele de activitate fizică și servicii pentru persoanele în vârstă.

Studiile demonstrează că programele și serviciile de activitate fizică bine planificate pentru persoanele în vârstă pot contribui la o îmbunătățire a stării de bine și a calității vieții în general, a capacității intrinseci și a celei funcționale. În general, activitatea fizică poate de asemenea ajuta la prevenirea și gestionarea unor boli precum cele cardiovasculare sau diabetul de tip 2. Mai mult decât atât, activitatea fizică și exercițiul structurat pot reduce și rata căderilor cu până la 23% la persoanele vârstnice, ceea ce poate reduce semnificativ riscul de rănire, inclusiv a celor care necesită a fi spitalizate.

Seniorii sunt contribuitori importanți în so-

BENEFICIILE ACTIVITĂȚII FIZICE ÎN RÂNDUL SENIORILOR

ACTIVITATEA FIZICĂ POATE AJUTA LA:

Gestionarea unor boli precum hipertensiunea arterială și diabetul de tip 2.

Reducerea simptomelor de depresie și anxietate și îmbunătățirea funcției cognitive.

Întârzierea apariției bolilor neurogenerative.

Mentineră mobilității și a unei vieți independente prin îmbunătățirea condiției fizice și prevenirea căderilor.

Îmbunătățirea sănătății oaselor și prevenirea osteoporozei.

Creșterea calității vieții.

cietate ca membri de familie, îngrijitori, modele de urmat, voluntari și participanți activi pe piața forței de muncă. Dacă țările investesc în programele și intervențiile de activitate fizică pentru persoanele în vârstă, societățile vor culege beneficiile pe măsură ce acești indivizi vor trăi mai mult și mai sănătos.

Manifestul Platformei AGE pentru alegerile Parlamentului European din 2024

Sociolog Ionuț ARDELEANU

Europa pe care o dorim este pentru toate vârstele

Cu toții îmbătrânim. Majoritatea copiilor născuți astăzi în Uniunea Europeană se pot aștepta să trăiască mai mult de 100 de ani. Longevitatea este o realizare. Cu toate acestea, dacă nu modificăm modul în care societățile noastre privesc și abordează îmbătrânirea, cu toții vom rata beneficiile și oportunitățile unei vieți mai lungi.

Cu toții îmbătrânim, dar inegalitățile se acumulează de-a lungul vieții. Dacă nu luăm în considerare o abordare bazată pe parcursul întregii vieți, vom continua să lăsăm oamenii în urmă și vom rata ocazia de a sărbători diversitatea la bătrânețe.

Cu toții îmbătrânim, dar îmbătrânirea ne împiedică să trăim la întregul nostru potențial și chiar ne poate afecta sănătatea, bunăstarea și speranța de viață.

Pandemia COVID-19 a arătat cât de rău pot merge lucrurile atunci când drepturile noastre umane nu sunt

protejate în mod egal la bătrânețe. Dacă nu tratăm discriminarea în funcție de vârstă cu aceeași gravitate în drept și practică ca și alte forme de discriminare, ne vom refuza oportunitatea de a participa pe deplin în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți.

Cu toții îmbătrânim, dar prea des suntem înfățișați ca vulnerabili, dependenți, fragili și incapabili, chiar și ca un cost pentru societățile noastre. Dacă contribuțiile și experiențele noastre nu sunt recunoscute într-o măsură mai mare, apreciate și susținute, nu vom crea o societate pentru toate vârstele. Astăzi muncim, ne angajăm în viața politică, facem voluntariat, asigurăm îngrijire și facem schimburi cu generațiile mai tinere. Mâine, vrem să continuăm să facem asta.

Cerem următorului Parlament European să asigure:

1.Reducerea fenomenului de discriminare bazată pe vârstă

□ Extinderea cadrului juridic existent al UE privind discriminarea bazată pe vârstă

dincolo de domeniul ocupării forței de muncă.

□ Creșterea gradului de conștientizare cu privire la discriminarea bazată pe vârstă și promovarea inițiativelor de eliminare a acestor practici și campanii educaționale pentru a demonta stereotipurile.

□ Abordarea formelor multiple de discriminare pe care oamenii le experimentează pe baza unei combinații de factori precum vârsta, sexul sau existența unor dizabilități.

□ Colectarea și publicarea de date defalcate pe vârstă, fără limite de vârstă, pentru a evalua impactul potențial al politicilor și programelor și pentru a furniza politici eficiente.

□ Susținerea elaborării unei noi Convenții a Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor vârstnice, care ar genera reforme legale pentru a interzice discriminarea în funcție de vârstă, în fiecare domeniu relevant al vieții.

2. Încurajarea participării și a îmbătrânirii active

□ Asigurarea implicării persoanelor vârstnice la participarea politică, accesul egal la

cultură, justiție, angajare, învățarea pe tot parcursul vieții și formarea profesională, inclusiv alfabetizarea digitală.

□ Garantarea persoanelor vârstnice la acces deplin și egal la servicii și bunuri esențiale, cum ar fi serviciile de sănătate și îngrijire, alimente, locuințe, transport public și servicii bancare; menținerea opțiunilor alternative la serviciile digitale.

□ Încurajarea abordărilor în care tranziția între învățare, muncă, îngrijirea familiei, perioadele de șomaj și pensionare poate avea loc fără probleme și la vârste diferite.

□ Promovarea solidarității intergeneraționale, inclusiv schimbul de cunoștințe și abilități culturale, profesionale, tehnologice între tineri și cei în vârstă.

3. Asigurarea autonomiei și bunăstării

□ Împuternicirea lucrătorilor în vârstă pentru o viață profesională durabilă și de calitate, prin combaterea discriminării pe piața muncii și adaptarea locului de muncă pentru toate vârstele.

□ Asigurarea pensiilor adecvate și a schemelor de venit minim pentru limită de vârstă, abordarea erodării acestora în timp, pentru a oferi persoanelor în vârstă securitate financiară, pentru a le permite să își acopere nevoile și să aibă acces la asistență medicală și locuințe adecvate, inclusiv prin acordarea de atenție problemelor transfrontaliere și de migrație în cadrul UE.

□ Protejarea persoanelor vârstnice împotriva tuturor formelor de abuz și violență, inclusiv exploatare financiară, neglijare și izolare.

□ Asigurarea autonomiei, independenței, participării și in-

THE EUROPE WE WANT IS FOR ALL AGES

Manifesto by AGE Platform Europe
2024 European Parliament Elections

English Version | October 2023

cluderii persoanelor în vârstă în îngrijirea pe termen lung; îmbunătățirea calității și a condițiilor de muncă pentru îngrijitorii formali în servicii pe termen lung și sprijinirea îngrijitorilor informali, inclusiv printr-o formare adecvată.

Cum se poate acționa?

□ Prin adoptarea unei Strategii a UE privind egalitatea de drepturi între oamenii de toate vârstele, pentru a susține drepturile omului în mod egal la toate vârstele și pentru a aborda barierele care ne împiedică să trăim în mod echitabil și liber

când suntem mai în vârstă.

□ Prin solicitarea unei coordonări puternice între serviciile Comisiei Europene a căror activitate au un impact critic asupra politicilor de îmbătrânire. Această coordonare este asigurată de Direcția Generală Justiție și Consumatori, responsabilă pentru egalitate.

□ Prin reînființarea Intergrupului privind îmbătrânirea și solidaritatea între generații, încurajând membrii Parlamentului European să fie campioni pentru drepturile persoanelor vârstnice.

“Armata română, reper de demnitate națională și simbol identitar intangibil!”

Jurnalist Ionuț CRIVĂȚ

Contextul internațional actual este unul extrem de tensionat, câinii războiului sunt pe punctul de a rupe lanțul dacă nu se intervine eficient. Ce este de făcut și unde ne aflăm noi pe tabla de șah? Mai multe într-un interviu excepțional cu domnul general (r) Mircea Chelaru.

Făurirea statului modern român este inevitabil legată de numele inițiatorului său, domnitorul Alexandru Ioan Cuza. De asemenea, în cadrul reformelor realizate în perioada domniei sale (administrativă, legislativă, socio-economică) se remarcă și procesul de formare a unei armate moderne, iar actul de naștere îl reprezintă data de 12 februarie 1864 (legea privind organizarea armatei). A fost lung acest drum până azi?

Din punct de vedere formal, data la care faceți referire consemnează apariția Armatei Principatelor Unite, dar este bine știut că atât Moldova cât și Țara Românească au avut propriile organizări armate odată cu implementarea Regulamentelor Organice. Ce a făcut domnitorul Cuza ca fondator al României moderne rămâne ca bornă istorică de constituire a Armatei Naționale, instruită temeinic pe principiile moderne ale vremii. Nu doar că din noiembrie 1859 crease deja Statul Major General și Biroul 2 cercetare, dar trecuse întreaga oștire, încă din 1862, prin taberele de instrucție de la Florești, după modelul binecunoscut al școlii franceze. Rezultatul s-a văzut pe câmpurile

de bătălie unde am câștigat neatârănarea cu eroism și multă jertfă de sânge. Drumul istoric al Armatei Naționale este însăși istoria modernă a României. Încercați să localizați o dată istorică de referință a Neamului din ultimii o sută cincizeci de ani fără Armata Română! Imposibil! Tocmai de aceea la români, Armata a devenit reper de Demnitate Națională și simbol identitar intangibil. Chiar și în condițiile de astăzi, mult mai subtile și mai complexe.

În fața noilor provocări mondiale, cum se prezintă armata română, ca dotare, operativitate, implicare, contribuție etc.?

Este loc pentru un compendiu! Provocările, după cum spuneți, nu ne mai aparțin în singular și nici nu mai au specificitate locală. Lumea este interdependentă, cu efecte în cascadă, cu asumări colective și mai ales cu consecințe contaminante grave. S-a schimbat fizionomia războiului, tehnologia și puterea de distrucție a armelor, angajarea umană și a inteligenței artificiale, controlul informațiilor și adâncirea realităților fabricate de tip "fake". Apoi, nici un actor nu-și mai joacă piesa pe persoană fizică! România a optat pentru familia colectivă a Europei și armata comună NATO! Suntem ca într-o orchestră unde pentru armonie fiecare își interpretează partitura, cu propriul instrument, fără falseturi sau desincronizări! Este o regulă naturală ce trebuie respectată. De aceea am trecut la dotarea cu tehnică și tehnologii inteligente, de generația a cincea, pe alocuri și mai mult, de aceea suntem în cursa pegătirilor profunde pentru controlul spațiului cibernetic, de aceea participăm la toate programele europene

pentru finanțarea inovativă tehnologică, și putem continua. Cu certitudine suntem la nivelul suficient competitiv, dar la fel de sigur afirm că valoarea cantitativă a forțelor este necorespunzătoare. Prezența noastră în teatre, zone de operații sau misiuni complexe diferite ne confirmă statutul de contributori de securitate și de parteneri credibili, eficienți și loiali. Problema României pe mai departe este de a consolida acest statut și a deveni, prin forțele sale armate și capacitatea de angajare a națiunii, un stat care să producă suficientul de descurajare defensivă. Dar sunt covins că aceia care și-au asumat aceste responsabilități știu ce au de făcut și o vor face întocmai. Doar le-am fost profesor, cândva, și nu chiar atât de demult..

Un subiect sensibil. Pensiile militare, nedrept încadrate ca pensii speciale, reprezentă o temă intens dezbătută și în prezent, cu repercursiuni atât asupra cadrelor militare în rezervă și în retragere, cât și în cazul cadrelor militare active. Cum menținem o armată performantă dacă la capitolul acesta nu stăm prea bine?

Nu aș relaționa performanța Armatei, la un moment dat, de pensiile militare. Dar nici nu putem să le disociem total. Sincer, nu voi intra în detalii tehnice ci voi evidenția doar două aspecte. Primul este cel al definirii corpului militar care este unic diferențiat de TOATĂ SOCIETATEA CIVILĂ. Societatea civilă a creat acest mănunchi "manu militari" pentru a se apăra la nevoie. Și a îndrituit-o cu niște obligații severe pentru care a convenit prin Lege Organică să i se atribuie niște DREPTURI ORGANICE. Între militar și Stat nu există o altă legătură contractuală decât Legea Organică și Jurământul de Credință. Acestea, în mintea tuturor legiuitorilor de pe planetă, sunt INTANGIBILE! Doar la noi, ca la nimenea! Apropo de Cuza Vodă, că de la el a plecat modelul și la rândul-i l-a luat de la Napoleon, ba chiar și mai de departe, de la legiunile romane! Al doilea aspect face trimitere la derapajele mizerabile ale unor impostori politici, dar la care avem soluții imediate de corecție și eliminare a discriminărilor. Rog să fiți de acord cu dezvoltarea lor într-o altă secvență, mult mai elaborată.

Și, că tot pomeneam de provocările actuale, cum vedeți evoluția acestei stări de fapt, pe de o parte conflicte armate, pe de

altă parte dezastre naturale și crize socio-economice? La ce trebuie să ne așteptăm în viitorul apropiat și nu numai?

Societatea umană, în ansamblul ei a ajuns la un stadiu periculos de suficiență existențială. O oboseală planetară însoțită de o nervozitate patologică a pus stăpânire pe umanitate. O depreciere gravă a leadershipului statelor angajează tot mai adesea decizii provenite din erori de judecată. Puterea paranoică și foamea îmbogățirii excesive presurizează relațiile interstatuale, care vulnerabilizează starea de pace. Toți elaborează strategii de război. Nimeni nu se mai gândește la elaborarea unei Strategii a Păcii. Este de așteptat o eroare de judecată majoră care va împinge umanitatea în ultima sa confruntare. România trebuie să supraviețuiască acestei încercări. Prin inteligență aplicată, prudență strategică și credință divină care să producă starea de pace, "omnia sensu"! Adică, să conservăm valorile OMENIEI, să fim făcătorii de pace, căci fiii Domnului ne vom numi.

“Prezența noastră în teatre, zone de operații sau misiuni complexe diferite ne confirmă statutul de contributori de securitate și de parteneri credibili, eficienți și loiali. Problema României pe mai departe este de a consolida acest statut și a deveni, prin forțele sale armate și capacitatea de angajare a națiunii, un stat care să producă suficientul de descurajare defensivă.”

80 de ani de la ziua care a scurtat războiul!

Jurnalist
Ionuț CRIVĂȚ

Trădare sau act de curaj? Cum a schimbat cursul istoriei actul de la 23 august 1944 de la care se împlinesc anul acesta, iată, 80 de ani. Din păcate sunt tot mai puțini veterani de război, eroi ai acestui neam, care mai trăiesc și care își mai amintesc de acele momente când armata și întreaga națiune română au trecut prin focul ultimelor luni de război, cele mai cumplite, după dezastrul de la Stalingrad. Lansăm aici un apel către acei eroi care sunt în viață, cititori ai revistei noastre, și care ne pot trimite mărturii scrise despre acele greu încercate vremuri.

Și acum, îmi vine în minte, după zeci de ani, când mă întreba cineva ce s-a întâmplat la 23 august 1944, răspundeam automat: România a întors armele împotriva Germaniei naziste și s-a scuturat de jugul hitlerist. Cum le-a întors, mă gândeam eu, după aia, mic fiind. S-au curbat țevile mitralierelor, puștilor? Se întorceau obuzele înapoi?

Acestea sunt faptele istorice: În urmă cu 80 de ani regele Mihai I a decis demiterea și arestarea mareșalului Ion Antonescu, prim-ministrul României și Conducătorul Statului, alături de Mihai Antonescu, a dispus încetarea imediată a colaborării României cu Puterile Axei și începerea tratatelor de armistițiu cu Aliații și de colaborare militară cu Uniunea Sovietică. Această acțiune, scriu istoricii, a scurtat al doilea război mondial cu 6 luni, salvarea multor vieți omenești și posibilitatea armatei române de a elibera nordul Transilvaniei. Dar

cu ce preț oare? Cu peste 40 de ani de comunism, cu ștergerea identității naționale, cu ceasul istoriei dat în urmă și oprit. Ce-ar fi fost dacă n-ar fi fost așa? Mai în glumă, mai în serios vorbeam cu un prieten, originar de dincolo de arcul carpatic, tocmai din Alba, că dacă lucrurile n-ar fi stat așa și alta ar fi fost soarta războiului și-a noastră ca nație, eu, din sud jucam caza-cioc în loc de sârba oltenească, iar prietenul ardelean ar fi avut nevoie de pașaport ca să treacă în Muntenia. Tema rămâne deschisă și așteptăm păreri la poșta redacției.

Ce obiecte pe care le folosim în viața de zi cu zi pot fi contaminate?

În viața de zi cu zi interacționăm cu numeroase obiecte, iar unele dintre acestea pot deveni surse potențiale de contaminare. Este important să fim conștienți de acest aspect și să adoptăm măsuri de igienă adecvate pentru a ne proteja sănătatea. Iată câteva obiecte comune care ar putea fi contaminate:

1. Telefonul mobil: Telefonul mobil este unul dintre obiectele pe care le folosim cel mai des și care poate deveni un mediu propice pentru bacterii și viruși. Deoarece îl atingem frecvent și îl aducem la nivelul feței, este esențial să-l curățăm în mod regulat cu soluții de curățare antiseptice.

2. Cheile: Cheile pot fi expuse la diverse suprafețe contaminate, cum ar fi mânerul ușii sau teigheaua din magazine. Atunci când le folosim, riscul de transmitere a germenilor crește. O idee bună este să ne spălăm pe mâini înainte și după ce manevrăm cheile.

3. Clanța ușii: Clanța ușii este un loc în care mulți oameni pun mâna zilnic. Este recomandat să deschidem sau să închidem ușile folosind o barieră, cum ar fi un șervețel

de hârtie, pentru a reduce contactul direct.

4. Bani și carduri bancare: Bancnotele și cardurile bancare sunt adesea schimbate între diferite persoane și pot fi contaminate cu diverse microorganisme. După ce manevrăm bani sau carduri, este important să ne spălăm pe mâini sau să folosim un dezinfectant pentru mâini.

5. Tastaturi și mouse-uri de calculatoare: Dacă folosim un computer comun sau dacă împrumutăm echipamente, tastaturile și mouse-urile pot adăposti bacterii și viruși. Curățarea periodică cu soluții dezinfectante este recomandată pentru a reduce riscul de contaminare.

6. Butonul de la ascensor: Butonul de la ascensor este atins de multe persoane în fiecare zi. Pentru a minimiza riscul de contaminare, putem folosi degetul împachetat într-un șervețel sau să apăsăm butonul cu coatele.

7. Sticlele de apă reutilizabile: Dacă nu sunt curățate corespunzător, sticlele de apă

pot deveni un mediu propice pentru dezvoltarea bacteriilor. Este important să le spălăm regulat și să folosim soluții de curățare specializate.

8. Periuța de dinți: Periuța de dinți este utilizată zilnic pentru igiena orală, dar trebuie să fim atenți să o păstrăm într-un mediu curat și să o schimbăm la intervale regulate pentru a evita contaminarea cu bacterii.

În concluzie, conștientizarea riscurilor de contaminare și adoptarea unor practici de igienă corespunzătoare pot contribui semnificativ la menținerea sănătății noastre în viața de zi cu zi. Curățarea regulată a obiectelor pe care le folosim frecvent și igiena personală sunt cheia unei vieți sănătoase și lipsite de riscuri inutile.

Potrivit www.quechoisir.org citat de InfoCons, obiectele contaminate pot avea diverse efecte negative asupra sănătății noastre, deoarece pot constitui surse de transmitere a bacteriilor, virușilor și altor agenți patogeni. Iată câteva dintre efectele negative asociate cu obiectele contaminate:

021.9615
FII INFORMAT!
cunoaște-ți
drepturile și
exercită-le

Foto: www.freepik.com

1. Infecții respiratorii:

Obiectele contaminate pot juca un rol în transmiterea virusurilor respiratorii, cum ar fi gripa sau răceala comună. De exemplu, atunci când atingem suprafețe contaminate și apoi ne atingem fața, există riscul de a introduce agenții patogeni în sistemul respirator.

2. Infecții gastrointestinale: Bacteriile și virusurile prezente pe obiecte contaminate, cum ar fi clanțele de uși, pot duce la infecții gastrointestinale atunci când acestea ajung în gură. Spălarea necorespunzătoare a mâinilor după atingerea unor astfel de obiecte poate contribui la transmiterea germeilor.

3. Afecțiuni cutanate: Atunci când atingem obiecte contaminate și apoi pielea noastră, putem fi expuși la bacterii care pot provoca infecții cutanate, iritații sau alte afecțiuni dermatologice.

4. Probleme digestive: Folosirea obiectelor contaminate în timpul meselor sau manipularea alimentelor cu mâinile murdare poate duce la contaminarea hranei și, implicit, la probleme digestive și infecții.

5. Răspândirea bolilor contagioase: Obiectele contaminate pot facilita răspândirea

bolilor contagioase în comunități. Atingerea unui obiect contaminat și apoi atingerea altor persoane sau a altor suprafețe poate contribui la transmiterea bolilor.

6. Rezistența la antibiotice: Utilizarea necorespunzătoare a dezinfectanților sau a substanțelor de curățare poate contribui la dezvoltarea rezistenței la antibiotice a bacteriilor. Acest fenomen poate face tratamentul unor infecții mai dificil și poate avea consecințe grave asupra sănătății publice.

Este important să ne amintim că măsurile de igienă personală, cum ar fi spălarea regulată a mâinilor și curățarea obiectelor pe care le folosim zilnic, joacă un rol crucial în prevenirea acestor efecte negative. Educația și conștientizarea publicului cu privire la riscurile asociate cu obiectele contaminate pot contribui la promovarea unui mediu mai sănătos și la reducerea transmiterii bolilor.

Evitarea problemelor asociate cu obiectele contaminate implică adoptarea unor practici de igienă adecvate și implementarea unor obiceiuri preventive în viața de zi cu zi. Iată câteva sfaturi pentru a minimiza riscul de contaminare:

1. Spălarea regulată a mâinilor: Una dintre cele mai

eficiente modalități de prevenire a contaminării este spălarea regulată și corectă a mâinilor cu apă și săpun. Asigură-te că îți speli mâinile după ce atingi obiecte comune, cum ar fi clanțele de uși sau banii.

2. Utilizarea de dezinfectante pentru mâini: Atunci când nu ai acces la apă și săpun, utilizează dezinfectante pentru mâini pe bază de alcool. Acest lucru este util în situațiile în care trebuie să atingi obiecte contaminate și nu poți să te speli pe mâini imediat.

3. Curățarea regulată a obiectelor personale: În considerare curățarea regulată a obiectelor personale, cum ar fi telefoanele mobile, tastaturile de calculator și cardurile bancare. Folosește soluții de curățare antiseptice pentru a reduce riscul de contaminare.

4. Folosirea șervețelor de hârtie: Atunci când atingi obiecte comune, cum ar fi clanțele de uși sau butoanele de la aparatele de plată, poți folosi șervețele de hârtie pentru a crea o barieră între mâinile tale și suprafața contaminată.

InfoCons (www.infocons.ro) - Asociație Națională de Protecția Consumatorilor, unica organizație din România cu drepturi depline în Consumers International, este o asociație de consumatori neguvernamentală, apolitică, reprezentativă, de drept privat, fără scop lucrativ, cu patrimoniu distinct și indivizibil, independentă, întemeiată pe principii democratice, ce apără drepturile consumatorilor – membră fondatoare a Federației Asociațiilor de Consumatori.

Rămas bun 2023, fii binevenit 2024 la Salonul literar "Armonii de toamnă"

Profesor Nicolae LEONTE
Foto: Bogdan MIHĂILESCU

În atmosfera magică a tradiționalelor sărbători consacrate Nașterii Domnului și Noului An, a avut loc ultima întâlnire din anul 2023 a celor mai fideli musafiri ai Salonului Cultural al revistei "Armonii de toamnă", în același spațiu elevat al salonului Bibliotecii C.A.R.P. Galați, amfitrionul manifestării fiind tot neobositul profesor Ghiță Nazare, redactorul șef al publicației.

Solemnitatea și latura emoțională, sărbătorească a evenimentului a fost potențată de prezența grupului vocal-folcloric „Glasul Odăieșilor” din Odaia-Manolachi, care, sub bagheta magică a profesoarei Ecaterina Hulea, neîntrecută animatoare a vieții culturale din zona noastră folclorică, a interpretat un grupaj de colinde, inclusiv unul pe un text aparținând inginerului Vasile Manole, distins membru al cenaclului „Verva” al epigraמיștilor gălățeni, pus pe muzică de profesoara Ana Secrieru.

Preluând „ostilitățile”, profesorul Ghiță Nazare, în calitate de moderator, anunță conținutul activității, lansarea a două cărți: una, rezultatul colaborării a patru autoare, ambasadoare ale marilor zone geografice ale României: Elisabeta Turi și Albinuța-Loredana Brîndușesc – ardelece din zona Banatului, timișorence „pur sân-

ge”; Veronica Panait, moldoveancă get-beget, cum se prezintă ea însăși și Smaranda Enică, „bucureșteancă prin naștere, gălățeană prin adopție”. Împreună, cele patru coautoare dezvăluie cititorului experiența unei drumeții de 31 de zile pe cărările patriei străbătute la pas, având, printre altele, ca scop „strângerea de fonduri pentru diverse cauze sociale”, respectiv, „*pentru ca două sute de copii fără părinți, tineri nevăzători și copii din familii cu venituri foarte mici să primească echipamente și să poată participa la tabere și antrenamente sportive.*” (Colectiv, *Povestea pașilor*, p.11). Experiențele trăite de cele patru autoare sunt narate în „*Povestea pașilor*”. (Editura Eikon, București, 2023). Surprinzătoare - unitatea stilistică a narațiunilor, deși cititorul s-ar fi putut aștepta la o diversitate caleidoscopică, având în vedere heterogenitatea colectivului de autori. Spirit de observație, relevarea amănuntului semnificativ; narațiunea curge sprinten, iradiind un umor tonic, de bună calitate, ritm alert, după cum e de așteptat din partea unor globe-trotteri, asemenea autoarelor: „*Dulăul meu de două kile cu suflet, blană și purici, se gândește că am dormit cam mult și mă spală pe față, fără să știe că ar fi cazul să se mai spele pe dinți sau măcar să mai bea câteva guri de apă înainte de a face această operațiune. Deschid doar un ochi, exact ca el atunci când doarme și eu îl deranjez; mă întorc pe cealaltă parte.*”

(Povestea..., Albinuța, Dulăul meu, p.291). Se-lectez, aproape la întâmplare, o altă secvență narată de altă coautoare: „Nici țipenie de om: m-am întâlnit doar cu un singur tânăr care alerga în sens invers...și, fiind unica persoană întâlnită, mi-a atras atenția; deci nu sunt singurul om nebun!... Vine bacul mare... pleacă aproape gol... Funcționarii de la îmbarcarea pe bac șomează și au chef de vorbă: mă întrebă dacă am plecat la pescuit...că doar ce putea face un om peste Dunăre pe o așa vreme...Mă amuz teribil de idee (eu și pescuitul... niciodată la cât de agitată sunt, plus că aveam agățată de rucsac o umbrelă, nu undițe) și îi întreb care e tehnica de pescuit cu umbrela. Îi apucă râsul, râd și eu.” (loc. cit., Smaranda, p.295).

A doua operă lansată la Salonul cultural este romanul polițist "Elipsoid" de Iosif Roca (Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2023). După ce a lucrat înainte de anul 1990 în Miliție și apoi în Poliție, unde a dobândit o bogată experiență profesională, a continuat activitatea de investigator ca membru al Agenției Naționale a Detectivilor. În literatură a debutat târziu, în anul 2016, stimulat de o experiență de viață care l-a marcat profund, relatată în "Călăuza", operă de debut, urmată de alte șapte cărți, cea lansată acum fi-

ind a noua. Talentul autorului este recunoscut prin acordarea premiului „Fănuș Neagu” pentru ultimul roman, „Elipsoid”, în cadrul proiectului „Festivalul internațional Titel Constantinescu”, ediția a XVI-a, Râmnicu Sărat, 2023.

Au vorbit despre operele lansate autorii, referenții și alți participanți, oaspeți obișnuiți ai salonului prezenți, ca de obicei, în număr mare, spațiul dovedindu-se iarăși neîncăpător. Profesor universitar dr. Violeta Pușcașu a vorbit despre importanța drumețiilor ca oportunitate de a cunoaște nemijlocit oamenii, natura, locurile, istoria. Evocă dificultățile realizării proiectului, dar și satisfacțiile reușitei. A merge la pas înseamnă să ai timp să observi, să afli lucruri noi, să descoperi povești. Proiectul a avut totodată în vedere o acțiune caritabilă, sprijinirea copiilor cu deficiențe și a celor proveniți din familii foarte sărace de a-și realiza propriile proiecte.

Despre romanul lui Iosif Roca au vorbit referenții Constantin Marafet, editorul cărții, Adi George Secară, critic literar și Ion Avram, scriitor. Constantin Marafet subliniază meritele artistice ale operei: mai mult decât un roman polițist, un roman psihologic totodată, merită pe deplin prestigiosul premiu acordat în cel mai obiectiv mod cu putință. Iosif Roca este un bun observator al

naturii umane. Tehnica suspansului - specifică romanului polițist – fuzionează cu analiza psihologică. Scriitorul Ion Avram insistă asupra surselelor de inspirație ale autorului - în general - și, mai ales, în romanul "Elipsoid". Experiențele de investigator (polițist, detectiv) și cele din viața personală l-au marcat profund, declanșând procesul de creație: "Călăuza" (2016), "Detectiv particular" (2018) etc. Valorificarea în plan artistic superior a experienței personale și de viață este subliniată și de pertinentul critic literar A.G. Secară.

Despre temerara drumeție, cu un rezultat impresionant – patru milioane de pași în 30 de zile – au vorbit, de la Timișoara, două dintre cele patru autoare ale Poveștii Pașilor, Albinuța Loredana Brîndușesc și Elisabeta Turi. Cele patru autoare se autodefinesc raportându-se la pasiunea comună - drumeția. Elisabeta Turi: Mersul pe jos este spațiul meu preferat – deviza - să îndrăznești să visezi fără să îți pui singur bariere, căci visele se vor împlini, indiferent cât de îndrăznețe ar părea; Albinuța Loredana Brîndușesc: Sunt o visătoare; uneori mă lovesc de nori și pot să văd viața în culori minunate; pot să văd partea zglobie a vieții și să mă încarc cu energie pozitivă de la natură, dar și din cărți și povești; îmi plac albinele și viața în stup; Veronica Panait: Sunt moldoveancă get-beget, m-am născut lângă pădure dar am crescut pe cheatra târgului, în dulcele târg al leșilor; într-un moment de răscruce al vieții, am ajuns pe Camino de Santiago-Spania; pe Camino am înțeles ce înseamnă solitudinea, necunoscutul și cât de importantă este apa...; Smaranda Enică: bucureșteancă prin naștere, gălățeană prin adopție (loc de muncă și familie) și călătorește prin vocație. Dintotdeauna a iubit drumețiile, mișcarea în aer liber, sportul, călătoriile și, nu întâmplător, cărțile, începând cu cele ale copilăriei: Jules Verne. Profesia a venit firesc, profesoară de geografie. Deviza: Acasă este pentru mine pretutindeni.

Invitat să vorbească despre roman și despre proiectele sale, Iosif Roca ține ca, înainte de toate, să felicite pe autoarele cărții Poveștea pașilor. Își exprimă admirația pentru efortul acestora. Mulțumește lui Constantin Marafet, editorul romanului, pentru sprijinul acordat și pentru contribuția la decernarea premiului FĂNUȘ NEAGU. Are cuvinte de mulțumire și pentru cenaclul Noduri și Semne, care l-a încurajat și susținut. Cu bucurie și recunoștință mulțumește

prietenilor și colegilor prezenți la eveniment, la întâlnirea din cadrul Salonului cultural „Armonii de toamnă” al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Galați. Promite tuturor o continuare, un al doilea volum al romanului. Reluând idei dintr-o cronică publicată în Convorbiri Literare, relevă adâncimea și realismul observației, insistă asupra valorificării experienței proprii, a unor evenimente din biografia sa.

Din rândurile asistenței, Ecaterina Hulea – distinsă animatoare a vieții culturale locale - face precizarea despre colindele interpretate că aparțin folclorului local din zona Odaia Manolache. Bonica Voinescu – ea însăși editoare de revistă – exprimă emoția generată de lectura cărții celor patru autoare și le oferă câte o agendă. Mihai Marin – coordonatorul drumețiilor gălățeni – mulțumește autoarelor Poveștii pașilor și numerosului public prezent la eveniment. Năstase Marin califică ziua lansării drept o zi miraculoasă și fascinantă. Pe cele patru co-autoare ale cărții le-ar propune pentru o distincție, Omul anului, cartea fiind cel mai frumos omagiu adus țării noastre prin descrierea itinerarului Via Transilvanica. Evocarea itinerarului trezește o vie emoție în sufletul altui împătimit al drumețiilor, prof. dr. Toader Buhăescu, pe care o exprimă în descrierea unor itinerarii familiare gălățenilor: bătrânii Hercinici, Munții Măcinului – priveliște asociată cu viziunea unei colosale catedrale. Dedică epigrame autorilor și participanților la eveniment. Impetuos și prolific, Vasile Manole consacră epigrame autorilor și organizatorilor Salonului, aplaudate generos de participanți. Cuvinte de laudă și de mulțumire pentru autori are și Viorica Popescu. Regretă că nu a reușit să citească operele lansate dar, participarea la o lansare așa de reușită o determină să o facă. Geta Iftimie, director adjunct al Bibliotecii „V.A. Urechia” îi felicită la rândul ei pe autori și pe participanții la dezbateri, apreciind calitatea intervențiilor.

Ca de obicei, concluzia care se impune de la sine este deplină reușită a activității Salonului, reușită datorată în bună măsură redactorului șef al revistei, profesorul Ghiță Nazare, pe care se cuvine să-l menționăm pentru generozitatea, devotamentul și spiritul organizatoric ce-l caracterizează. Un An Nou plin de rodnice împliniri seniorilor gălățeni și din toată țara, reușite depline Salonului cultural și dragelor noastre reviste, "Armonii de toamnă" și "Omenia"!

165 de ani de la Unirea Principatelor Române

Profesor Ghiță NAZARE

În vara anului 1848, ideea Unirii Principatelor Române, Moldova și Țara Românească, domina poporul din ambele provincii românești. La Cernăuți, un Comitet revoluționar, constituit în iunie 1848, elaborează programul „Dorințele Partidei Naționale din Moldova”, program care avea menirea „de a pregăti în viitor constituirea statului român modern, unitar și neatârnat”. În editorialul primului număr al revistei „Steaua Dunării”, din 1 octombrie 1855, Mihail Kogălniceanu preciza că politica promovată de revistă „nu poate fi alta decât politica seculară a românilor, politica națională...politica ce se rezumă în aceste cuvinte: Unirea Principatelor”. Consecvență scopului inițial, „Steaua Dunării” din 29 decembrie 1855 scria: „Cea mai puternică dovadă că aceeași inimă bate în ambele Principate, precum același sânge curge și în venele muntenilor și moldovenilor, că aceeași soartă așteaptă și pe o țară și pe alta, este aspirația lor de a fi un trup, un stat”.

La începutul anului 1855 „cauza Unirii cuprindea din ce în ce mai mulți oameni de la orașe și chiar sate. Domnitorul

Ghica – partizan al Unirii – este întâmpinat în vizitele sale prin țară cu deosebit entuziasm din partea celor mai largi pături ale populației. Venit la Galați, la 12 iunie 1856, unde va sta cinci zile, este ovaționat, fiind considerat „animatorul înfăptuirii unirii”. În vara aceluiași

an, după constituirea Comitetului Central al Unirii și a Comitetelor locale, populația din județele Moldovei a trimis la Iași numeroase dovezi de adăziune la cauza Unirii.

Spiritul care domnea în țară cuprinsese, deopotrivă, și obștea gălățeană, care se

pronunță deschis pentru Unirea Principatelor și constituirea unui stat cu numele de România. Încercările autorităților de a falsifica alegerile de deputați pentru Adunările ad-hoc au primit o replică hotărâtă din partea celor mai largi forțe progresiste. La 12 iunie 1857, căminarul Nicoleanu din Tecuci reclama că nu a fost trecut în listele electorale, deși „după legile fundamentale ale țării și după firmanul de convocare a divanului ad-hoc am toate calitățile cerute spre a fi alegător și ales în clasa orășenilor”. Din Tecuci sunt trimise Comitetului pentru analizarea reclamațiilor sute de asemenea petiții. Străinii care au venit în acea perioadă în Moldova, partizani sau adversari ai unirii, consemnau existența unei atmosfere incandescente, hotărârea nețârmurită a populației de a realiza unirea. „Nu este un om care se respectă și care să nu fie în cel mai înalt grad partizan al Unirii”. „Eu nu-mi revin încă de la ceea ce văd aici”-scria comisarul Franței, Talleyrand, ministru francez la Constantinopol, venit în Principate. Chiar și un adversar al unirii, Michel Czaykowski, mărturisea, în anul 1857: „Unirea este un cuvânt, un sentiment politic, care este la ordinea zilei, atât în Valahia, cât și în Moldova”. Demn de menționat este și faptul că atitudinea favorabilă, chiar stimulative a celor doi caimacami moldoveni, Vasile Sturdza și Anastasie Panu, a contribuit la mobilizarea tuturor forțelor unioniste. Deschiderea Adunării electivă a Moldovei a declanșat un adevărat entuziasm în țară, țara așteptând de la Adunare „noua sa soartă”. Revista „Steaua Dunării” cerea Adunării electivă să țină seama de „conștiința politică a țării” și

să respecte cererea Adunării consultative (ad-hoc), Unirea.

În timp ce se desfășura ceremonia alegerii domnitorului Cuza „o lume nesfârșită – expresie a dorinței de uni-re – aștepta înaintea Palatului Administrativ din Iași spre a se vedea ce se hotărăște înăuntru pentru soarta viitoare a poporului român și anume, nu numai a celui din Moldova, ci a întregului neam în toată rotundimea lui”. Vestea alegerii lui Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al Moldovei a fost întâmpinată de întreg poporul cu mare bucurie, cu entuziasm. „Poporul – scria „Steaua Dunării” – serbează cu entuziasm acest triumf. Prețutindeni în țară se organizau manifestări în care se scanda „Vivat Unirea!”, entuziasmul pentru Cuza crescând tot mai mult”. Profitând de lipsa de precizie a Convenției de la Paris (august 1858), care nu conținea precizarea ca în cele două Principate să nu fie ales domnitor aceeași persoană, conducătorii luptei naționale au hotărât ca alesul Moldovei să fie desemnat ca domnitor și în Țara Românească (un exemplu de promovare a interesului național, care ar trebui urmat și astăzi!), iar Europa să fie pusă în fața faptului împlinit. „Biruința nu va fi deplină, consemna ziarul „Românul” din Țara Românească, din 8 ianuarie 1859, până nu vom alege și noi precum au ales ei, moldovenii”.

Trecând peste interesele partizane, reprezentanții conservatorilor și ai liberalilor (un alt exemplu demn de luat aminte!) din Adunarea electivă a Țării Românești au acceptat în unanimitate propunerea deputatului Vasile Boerescu, făcută în ședința din 24 ianuarie 1859, de a fi ales domnitor tot Alexandru Ioan Cuza.

Bucuria din Cameră s-a extins și asupra poporului. Unirea, chiar dacă pe moment doar în persoana domnitorului Cuza, avea să fie începutul unei veritabile revoluții în societatea românească. Entuziasmul popular declanșat de dubla alegere a lui Cuza l-a determinat chiar pe L. Kossuth, conducătorul revoluției maghiare de la 1848, să constate că „un astfel de spirit e necesar ca un popor să întemeieze o patrie sau, dacă a pierdut-o, să și-o recâștige” (nu cumva avem nevoie și astăzi de un asemenea spirit?).

Unirea de la 1859, de la care s-au împlinit 165 de ani – fără a neglija un anume context european favorabil – rămâne o probă strălucită de curaj, de hotărâre și de demnitate din partea frunțașilor luptei naționale de atunci, iar adeziunea și entuziasmul popular au dat credibilitate națională activității politice. „Românii din Transilvania, consemna Al. Papiu-Ilarian, numai la Principate râvnesc, numai de aici așteaptă semnal, numai de aici își văd scăparea. Când a fost ales Cuza domn, entuziasmul la românii din Transilvania era poate mai mare decât în Principate”. Precum în întreaga românie, și la Galați vestea alegerii lui Cuza, fostul pârcălab de Covurlui, a declanșat un entuziasm fără margini. Un călător străin, referindu-se la starea de spirit a gălățenilor, arăta că „aceștia erau veseli, vorbeau cu mare bucurie și zel, manifestând bun patriotism și dragoste”.

Domnilor politicieni de astăzi, lucrați pentru refacerea spiritului unirii tuturor românilor și poporul va reuși să scoată țara din sărăcia și dependența în care a ajuns! Urmați exemplul înaintașilor!

Mii de ani de tradiții și superstiții

Mărțișorul este un obicei străvechi al primăverii care își are rădăcinile în vremea imperiului roman și este în strânsă legătură cu credințele și practicile agrare. Sărbătoarea mărțișorului are loc în prima zi a lunii martie, considerată ca prima lună a primăverii. La Roma, începutul anului nou se sărbătorea la 1 martie, luna care purta numele zeului Marte, ocrotitor al câmpului și al turmelor, zeu care personifica renașterea naturii.

În multe săpături arheologice din România s-au găsit mărțișoare cu o vechime de mai multe mii de ani, sub forma unor mici pietre de râu vopsite în alb și roșu, ce erau înșirate pe o ață și se purtau la gât. Culoarea roșie, dată de foc, sânge și soare, era atribuită vieții, deci femeii. În schimb,

culoarea albă, conferită de limpezimea apelor, de albul norilor era specifică înțelepciunii bărbatului. De altfel, șnurul mărțișorului exprimă împletirea inseparabilă a celor două principii ca o permanentă mișcare a materiei. El semnifică schimbul de forțe vitale care dau naștere viului. Culorile alb și roșu au rămas până în zilele noastre ca simbol al sexelor, ele fiind regăsite și la bradul de nuntă și înmormântare.

În credința populară, mărțișorul simbolizează funia anului care adună, prin împletirea a două fire, cele 365 de zile calendaristice. Culorile alb și roșu reprezintă cele două anotimpuri opuse, iarna și vara, care în vechile societăți tradiționale reprezentau anotimpuri de bază, primăvara și toamna fiind considerate a fi doar ano-

timpuri de trecere.

Obiceiul spune că mărțișorul trebuie ținut 9-12 zile și apoi să fie atârnat într-un pom înverzit sau într-un trandafir înflorit pentru a aduce noroc și bunăstare celei care l-a purtat. Conform credințelor bucovinene, mărțișorul este firul zilelor din an tors de Baba Dochia în timp ce urcă cu oile pe munte, asemănător firului vieții omului tors la naștere de către ursitoare. În unele zone geografice, mamele leagă un mărțișor cu o monedă de aur sau argint de mâna copiilor înainte de răsăritul zilei de 1 Martie, pentru a-i feri de boli. Împletirea alb-roșie a șnurului se regăsește în steagul călușarilor, la bradul de nuntă, la podoabele junilor și în multe alte obiceiuri străvechi.

În Dobrogea, mărțișoarele sunt purtate până la sosirea

răsăritul soarelui. Trebuie să fie pus la încheietura mâinii, legat cu un nod, care are rolul unui talisman (nodul fiind simbolul puterii, siguranței și protecției). Totodată, împletirea strânsă a celor două culori, roșu și alb, oferă un plus de siguranță. Se zice că mărțișorul te va feri de rele, boli și deochi, purtându-ți noroc.

Bătrânii din unele sate chiar îi învață pe tineri să considere mărțișorul un lucru sfânt, nu un simplu accesoriu. Tinerii sunt sfătuiți de cei bătrâni să îl poarte din prima zi, când se aude cântecul cucului, până la înflorirea pomilor, precum cireșii, sau până vin rândunelele și berzele.

Unele tradiții și obiceiuri în zone precum Transilvania ne arată că, pentru a fi protejați de cele rele, după purtare, oamenii leagă la porți mărțișorul sau chiar deasupra ferestrelor. Animalele cu coarne sunt, de asemenea, împodobite cu acest simbol al primăverii pentru ca ele să fie sănătoase. În sate din Dobrogea, oamenii poartă mărțișorul la gât sau strâns la încheietură până la sosirea berzelor, apoi este aruncat spre cer pentru a aduce belșug.

Aceste gesturi reprezintă simboluri ale comunicării, iubirii și armoniei, așa că, obicei sau superstiție, mărțișorul aduce cu el și primele zâmbete ale primăverii și speranța într-un nou început mai bun.

Sursă:

[www.folclor-romanesc.ro/
obiceiuri-de-martisor](http://www.folclor-romanesc.ro/obiceiuri-de-martisor)

[www.la-doi-pasi.ro/sfaturi/
martisor-traditii-obiceiuri](http://www.la-doi-pasi.ro/sfaturi/martisor-traditii-obiceiuri)

cocorilor, apoi aruncate în aer pentru ca fericirea să fie mare și înaripată. Cei din Transilvania leagă șnurul alb-roșu de ferestre, uși și coarnele animalelor pentru a alunga duhurile rele.

În județul Bihor se crede că dacă oamenii se spală cu apa de ploaie căzută pe 1 martie vor deveni mai frumoși și mai sănătoși. În Banat fetele se spală cu zăpadă pentru a fi iubite. Tot aici, fetele sunt cele care oferă mărțișoare băieților (în mod tradițional mărțișoarele sunt realizate chiar de ele).

În zona Moldovei pe 1 martie se oferă mărțișoare băieților de către fete, aceștia oferind, la rândul lor fetelor mărțișoare de 8 martie (o mică diferență față de restul țării).

În Bucovina există obiceiul ca de 1 Martie, părinții să lege

la mâna copiilor, o monedă de argint sau de aur. Moneda se leagă cu șnur roșu, un găitan din două fire răsucite din mătase roșie ori albă și se numește „mărțișor”, „mărțișuș” sau „marț”. Acest obicei este urmat pentru a le purta noroc copiilor și pentru a fi curați și sănătoși precum argintul la venirea primăverii.

Mărțișorul este o sărbătoare românească, încărcată cu multe tradiții, mituri și obiceiuri. Una din tradițiile și obiceiurile de mărțișor din sudul țării este purtarea mărțișorului pentru toată luna martie, prins la piept, urmând ca, apoi, să fie legat de un pom pentru ca sufletul celui care îl poartă să fie curat tot timpul anului.

O altă superstiție din popor spune că mărțișorul trebuie legat în prima zi de primăvară, la

Când ne rămân doar amintirile și visele...

Lucia Bădiță SECOȘANU
Cercul Literar al Asociației
C.A.R.P. "OMENIA" București

La 89 de ani, contează foarte mult o lună, o săptămână, o zi, sau o oră! Chiar și câteva minute sunt importante, pentru că-ți mai lasă vreme cât să spui te iubesc sau... iartă-mă! Mulțumește în gând lui Dumnezeu pentru timpul rămas și-și strânge pe lângă trupul mărunțit și biciuit de vreme vechiul șal, amintire sfântă de pe vremea când încă „dumnealui” îi mai era alături... Șalul o îmbrățișează cu căldură din toate firele sale de mohair. Sunt prieteni buni de mult. Vecinii nu și-o amintesc pe Mamanda decât așa: învăluită-n șalul ei bej-auriu...

De fapt, o cheamă Smaranda, dar după obiceiul ălor mari să alinte copiii pocindule numele în fel și chip, când era micuță era Andaluța, Dandaluța, Anduța, mai apoi a devenit Andica-Dandica, și cu timpul, doar Anda. Dar Smaranda a crescut și timpul și-a lăsat pecetea pe fața ei fără jenă și fără milă... Timpul și... „timpurile”! Născută înainte de marele război, și crescută cu el, a avut o copilărie grea. Familia ei a plătit sângele tribut.

Întâi de toate pentru că așa-i pe timp de război: foamete, bombe, spaimă, lacrimi... Cei doi unchi, frații mamei, și-au lăsat trupurile și visele-n tranșee... Bunica a murit de inimă rea. Bunicul, pentru că era preot a fost trimis în penitență în penitenciarul de maximă securitate de la Aiud. Acolo, s-a stins după cinci ani de chin și „reeducare”, răpus de molima de tifos pe când era încarcerat în „zarcă”... Zarca era un corp al închisorii construit în 1883! Un frison scutură trupșorul firav la imaginea de coșmar ce i se furișează în minte! Mama ei s-a angajat într-o fabrică să demonstreze noii societăți că respectă „voința poporului” și mai cu seamă pentru a-și putea crește cei trei copii pe care i-a lăsat ca dar „tătuca”... Tătuca a murit pe șantier la Bumbesti-Livezeni, într-un accident de muncă... Mulți au plătit cu viața grandiosul proiect! Au murit, dar chiar au lăsat în urmă un monument unic, ca dovadă a ceea ce poate face un mănunchi de oameni hotărâți. Alt fior... De data asta de mândrie! Și așa, cum-necum, mămuca i-a dat pe toți la școală... Alte probleme! Erau „fostiți”! Cu bunicul popă, cu tata cârciumar... Mama cu studii la Paris! Pericol social, nu glumă... Noroc cu sora lui tătuca. Fostă

solistă la opera din Timișoara, cu serioase relații printre noii „convinși politic” de la putere, care erau cumva dintre politicienii de dinainte de invazia proletară! Cunoștea ea și pe naiba, și a făcut ce-a făcut, a plătit cu toate tablourile de valoare ale familiei, și a schimbat oarece în acte! Din ele rezulta că mama/tata sunt analfabeți și cei trei copii au câte patru clase primare! Și, desigur, mai scria negru pe alb că sunt țărani săraci din Moldova, un sătuc de care n-a auzit nici dracul... Mamanda zâmbește la gândul că încă e convinsă că sătucul cu pricina n-a existat niciodată! Și așa, au reușit toți trei frații să termine o facultate! Și a fost bine, pentru că după perioada heuripistă de după război, când era nevoie de multe brațe de muncă brută pentru a reconstrui țara din ruinele războiului, a apărut (normal!) nevoia de cadre cu pregătire în toate specializările! Și ei erau pregătiți să răspundă „prezent”. Astfel, cu un loc de muncă asigurat și dosar politic „curat” au căpătat și câte o locuință! Drept că erau casele naționalizate ale unor „chiaburi și exploatare...” O dorea sufletul când ajungea acasă de mila foștilor proprietari expropriați, dar avea un acoperiș deasupra capului... Se consola la gândul că și în

mai vorbim! Îi trece prin minte că întreaga ei viață este o carte de istorie adevărată! Fiecare zi, cu adevărul ei... Perioade de adevăr... Azi așa, mâine altfel! Și atunci, ce-i istoria? O poveste făcută pentru aduce-re aminte... Dar ce e adevărat din toată această poveste? Realizează că asta era gândul ce-o apasă. Ce e adevărat din istorie? A fost profesoară de istorie... A învățat generații de oameni că... Dar ce i-a învățat a fost adevărat? Înțelege că poveștile despre trecut sunt spuse în funcție de interesul momentului și inima îi stă-n loc: Minciună... Minciună? Nu! E adevărat că au murit oameni să aibă o țară întregită. E adevărat că granițele acestei țări au trebuit apărate. Așa cum îți aperi casa și ograda. Și copiii, și masa, și... Atunci ce nu merge bine acum, când vin unii să ne spună că lucrurile ar fi mai cu folos dacă ne-am organiza altfel? Adică, ca pe vremea comuniștilor, când au spus că totul trebuie să fie „la grămadă” ... Și totuși, în vremea comunismului, cu greu e drept, dar s-au făcut multe! Țara noastră înflorea ca o minune! Mama-nda a ațipit mângâiată de razele blânde ale soarelui și visează. Se făcea că scrisese un tratat de legi bune pentru toată lumea, unde locul fiecăruia să fie stabilit după merit. Doar atât! Și în vis, n-o mai doare sufletul. Se trezește cu o IDEE! Asta va face: chiar va scrie acel tratat! Roagă pe Domnul să-i dea timp să-l termine. Doar așa va ști că n-a făcut umbră Pământului atâția ani degeaba! Mă rog și eu pentru zilele Mamandei, și în general, pentru toate Mamandele cu voință și suflet curat! Să le ajute Dumnezeu... Oare Mamandele vor reuși să scrie o istorie adevărată?

vila lor din Cotroceni locuia un alt lot de „clasă muncitoare”! Mângâie cu drag, o fotografie, din care-i zâbește peste timp profesoara ei de istorie... „adevărată”! O vede la catedră cum turuie din carte materia impusă, și cum se aprinde ca o flacăra în orele de meditații, unde povestește despre vitejia dacilor, a vechilor domnitori, despre jertfa poporului român pentru a apăra locul căruia să-i spui „acasă” și a avea o țară unită. Poate că și de dragul ei a devenit la rândul ei profesoară de istorie! Privirea ei aproape că a obosit să mângâie amintirile păstrate cu evlavie în rame învechite...

În casă e răcoare, amintirile o strivesc, mâțul cere la ușă să-l dea afară, Lord, bătrânul ei prieten ciobănesc-german sforăie de răsună casa și dă jos ten-cuiala de pe pereți iar ea, Mamanda, n-are chef de nimic. Un soi de neisprăveală îi bântuie sufletul și-i apasă inima. Simte, știe că trebuie să facă ceva, dar nu pricepe CE? Testamentul l-a făcut când a împlinit 70 de ani, obiectele „de valoare” le-a dăruit de mult, la cimitir la „dumnealui” se duce în fiecare zi de vineri (ziua când el a plecat la

Domnul), la copilașii ei Mițucu și Lord vine veterinarul o dată pe lună... Candela aprinsă în permanență trimite gând bun și lumină tuturor morților știuți și neștiuți care au murit fără lumânare... Și, totuși, gândul că mai trebuie ceva, nu-i dă pace, dar tot nu știe ce-ar mai avea de „pus la punct”! Se îndreaptă câținel spre baie. Vrea să iasă un pic cu Lord în parc. Plimbarea lor a devenit tot mai dificilă pentru amândoi... Pașii sunt grei, drumul pare lung...

Dar e un obicei care este respectat cu sfințenie. Trebuie! Afară e frumos. Un soare timid vorbește despre primăvară. În parc băncuțele stau cumiți la locul lor așteptându-și oaspeții. Lord grăbește târăș-grăpiș pasul către banca lor, lângă care cade grămadă, dar mulțumit: a ajuns! Ajunsă și Mamanda, se așează cu un oftat. Îl simte (pe oftat!) în suflet ca pe o arsură... De ce? Își zice că poate au obosit-o amintirile... Dar de ce? Ele sunt toată viața ei! A avut parte în viață de toate: Necazuri cumplite, dar și bucurii nemăsurate! Și toate s-au transformat în împliniri. Necazurile învinse i-au adus mulțumire, iar bucuriile... ce să

Simț enorm și văz monstruos!

Jurnalist Ionuț CRIVĂȚ

Cum am început anul 2024? Bună întrebare. Aș vrea să trăiesc o zi din viața funcționarului român, să fiu și eu o rotiță în sistemul românesc de servicii publice, să văd cum este din interior, că din afară mă sperie și mă înfurie cumplit. Sau cum spunea Nenea Iancu, simț enorm și văz monstruos!

Cum arată România lucrului bine făcut, dar nu de acum, ci dintotdeauna? Vă dau două exemple. De mulți ani, grație unor împrejurări fericite sunt, prin adopție, cetățean în cel mai spectaculos, frumos și curat, după părerea mea, oraș și stațiune de munte din România. Adică, Sinaia. Ca să evit nebunia care se creează la fiecare sfârșit de săptămână pe drumul cunoscut spre munte, pe Valea Prahovei, singurul de altfel pe care îl avem, merg cu trenul, tot singura cale ferată pe care o avem, fără prea multe stații.

Călătoresc de obicei cu un tren particular, mai ieftin și mai cumsecade. Pe lângă un Regio de stat Videle – Roșiori – Caracal, asta este Orient Expresul, dar face cam vreo 2 ore și 45 minute. Așa că, după sărbători, ca să mă respect, ce mi-am zis! Hai, domnule, cu un tren rapid, de la noi. Zis și făcut. Cumpăr din timp "beletul", ca să fiu sigur. Ajung la Gara de Nord cu vreo 45 de minute mai devreme, până trage trenul, până mă urc, până, până... Trenul trebuia să plece la 18 și 17 minute. La 18.15 era tras deja la peron. Lume multă, înghesuială, copii, bagaje, chirăială. În 2 minute sari de pe peron în tren. Câte suflete eram pe linia 10 a unui tren din Gara de Nord? Cam tot atâtea câte pleacă într-o zi obișnuită la serviciu pe o linie scurtă din capitala Bangladeshului. Zeci, zeci de oameni! Vreo 30 de vagoane, multe notate cu bis! Al meu era primul de după locomotivă, adică m-am urcat cam pe unde începea porumbul să-ți bată în geam. Îl întreb pe domnul controlor, funcționar la stat, de această minune. Îmi răspunde că trebuie să mă adresez, în scris, dacă am nemulțumiri.

La finalul sărbătorilor de iarnă, adică pe 3 ianuarie, am condus-o, la aeroport, pe sora-mea,

cetățean american, stabilită în Statele Unite de 22 de ani. Cursa Otopeni - Charles De Gaulle - Washington Dulles, cursă dus-întors. La mine, la piciorul blocului, este o prăvălie într-un garaj care funcționează non-stop, fie iarnă, fie vară, noapte sau zi. De anul nou au lipsit hangiuul și mușterii de serviciu, duși și ei pe la cășile lor, să mai bea și să stea la masă, nu numai la varice. Dar, a doua zi până-n zece, că-i vedeam pe geam erau acolo, la datorie. Însă pe aeroportul nostru internațional, ghișeele se deschid când vor ele. La prima oră a după-amiezii. Ca la prăvăliile de țară. Patronul, dacă vede că nu are clientelă, închide magazinul mixt, pleacă să mănânce, doarme vreo 2 ore ca să-și facă siesta, iar spre după amiază, târziu, revine la teighea. Așa și la noi, pe aeroport. Între timp, pentru că ai nevoie de o anumită parafă, trebuie să aștepti până se deschide ghișeul. Dar, ce să vezi, parafa de aci nu e bună, e bună aia de la Paris. Care musai trebuie pusă acolo. Cum la noi, în afară de timp cam toate întârzie, soră-mea a pierdut avionul spre SUA, că a întârziat avionul din România și n-a mai avut timp să mai pună o ștampilă pe pașaport. Așa că a rămas o noapte în Franța, la Paris. Noroc că o avem pe vară-mea, Renata, acolo. Dar dacă nu aveam pe nimeni, ce făcea?! În fine, după ce s-au liniștit treburile, o întreb pe soră-mea dacă în zborul plăcut oferit de căile aeriene române a primit ceva pe avion. Nici măcar apă! Păi vezi, dacă le-ai cerut în română! Așa-ți trebuie. Tu, cetățean american...

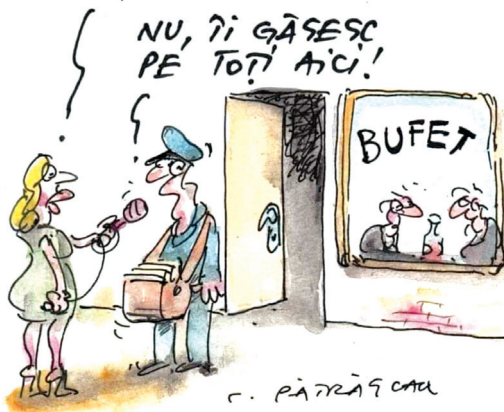
Concluzia, și în aer și pe jos suntem praf la nivel de operativitate, punctualitate și infrastructură. Ura și la gară!

P.S.: În toamna anului 1330, stați liniștiți că n-am luat-o razna, a avut loc o mare bătălie, însemnată în cărțile de istorie cu slove de aur, o victorie a lui Basarab I împotriva lui Carol Robert de Anjou, regele Ungariei. O victorie zdrobitoare, la propriu, cu bolovani aruncați de valahi de pe crestele munților în capul ungarilor. Se pare că, nu este stabilit de istorici cu exactitate locul, însă bătălia ar fi avut loc la Posada, pe Valea Prahovei. Cam pe unde trec eu acum cu trenul, prin niște văgăuni, precum a trecut și Carol de Anjou. Nu s-a schimbat nimic...

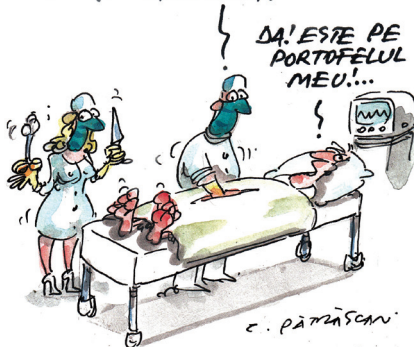
Să râdem, căci până la urmă cu asta ne alegem

(Voltaire)

AVEȚI DE ALERGAT
MULȚ CÂND TREBUIE
SĂ PLĂȚIȚI AJUTĂRILE
SOCIALE...

ANESTEZIA ȘI-A
FĂCUT EFECTUL?
SIMȚI MÂNA MEA?

PLĂȚIȚI PENTRU
FAPTELE VOASTRE?

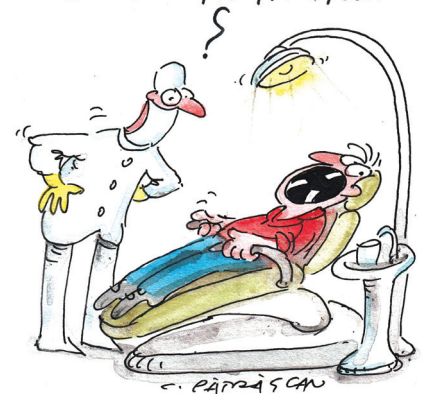
DOMNULE SENATOR, ȘTIȚI
CĂ N-AVEȚI VOIE SĂ VORBIȚI
LA TELEFON CÂND SUNTEȚI
LA VOLCAN?

AȚI LUAT
SUPRAMAX ARTICULAȚIILE?

MAI RAR
DINȚI CA AȚI
DUMNEAVOASTRĂ!...

Caricaturist
Costel PĂTRĂȘCANU

Dragi cititori, prin amabilitatea și cu acordul prietenilor și colegilor noștri de la revista „Casa Speranței”, publicație editată de Asociația C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, reproducem în revista „OMENIA” câteva din creațiile celui mai mare cari-

caturist al României, domnul Costel Pătrășcanu. Domniei sale îi mulțumim pe această cale că ne-a descrețit frunțile în perioada dificilă pe care o traversăm, și domnului Vergil Matei, de la „Casa Speranței”, că ni le-a pus la dispoziție.

Umor la tipar...

Bulă și Ștrulă la ora de istorie:

- Cine este autorul grec care a spus: „Tot ceea ce știi e că nu știi nimic”?
- Doamna profesoară, acum să nu spunei, că nu pot să cred că Bulă ar fi grec!

Se întâlnește un dirijor cu Dumnezeu.

Dirijorul: Doamne... ajută-mă să devin cel mai bun dirijor!

Dumnezeu îl întreabă: Fiule, ți-ar plăcea să fii dirijorul corului meu de îngeri și cei mai buni compozitori precum Mozart, Beethoven, Schubert să scrie pentru tine?

Dirijorul: Ar fi cel mai extraordinar lucru!

Dumnezeu: Pregătește-te, mâine la 10 ai prima repetiție!

Știți cum zic moldovenii la „Războiul Stelelor”?

- Gâlșiavă pi șer!

Bucureștiul e genul de oraș în care dacă văd pe cineva că fură o mașină oamenii se implică imediat și profită de locul de parcare rămas liber... :)))

După mai multe pahare băute la masa de Revelion, un tip povestea:

- Când eram mai tânăr și îndrăgostit, eu vorbeam și ea asculta. După ce ne-am căsătorit, vorbea ea și eu ascultam. Acum vorbim amândoi și ascultă vecinii...

Doctorul: - Nu-mi place deloc cum arătați.

Pacienta: - Ei, doctore, nici dumneata nu ești cine știe ce frumusețe!

Un polițist de circulație oprește un șofer:

- N-ați văzut semnul de interzis?
- Ba l-am văzut, dar pe dumneavoastră nu v-am văzut...

Astăzi, mă cheamă șeful la el în birou și-mi spune:

- Am observat că în ultima vreme cam moțai în timpul ședințelor. Nu dormi îndeajuns?
- Nu prea, îi zic, ședințele sunt tot mai scurte.

- Iubire, mai mergem în Bulgaria la all inclusive că mi-a plăcut maxim? Mai ales la restaurantul hotelului, bufetul suedez îți iei cât vrei și ce vrei.

- Vai de mine, la ce rușine am tras cu tine nu mai ieșim nicăieri.

- Rușine? La ce te referi?

- Ai adus atât de multă mâncare la masa noastră încât toată lumea care intra în restaurant venea să își ia mâncare de pe masa noastră!

Merge o delegație a oltenilor la președinte:

- Domnule președinte, un sătean de-al nostru a fost bătut de un chinez și vrem să declarăm război chinezilor!

- Dar știți că ei sunt peste un miliard?

După un scurt dialog între olteni:

- Nu mai vrem război.

- Cum așa?

- Unde să îngropi atâția chinezi?...

Doi ardeleni merg la vânatoare. După o vreme, obosiți și fără nimic în tolba hotărâsc să mănânce. Cum ei nu mănâncă fără să tragă o horincă, reușesc să se torpileze bine de tot și adorm la umbra unui pom.

Spre seară, când a început să se răcorească, Gheo se trezește, se freacă la ochi și observă deasupra lui un deltaplan. Speriat îl trezește în fugă și pe Vasâi și-i arată dihania, la care Vasâi îl întreabă: Trag? -Trage! Vasâi bagă două patroane în pușcă și trage fără să stea pe gânduri.

Gheo: Nu cred că l-ai nimerit!

Vasâi: Nu-i bai, bine c-o dat drumul la om!!!

"OMENIA", publicația nr. 1 a seniorilor din România

Revista "OMENIA", publicație trimestrială a Federației Naționale "OMENIA", aflată în cel de al XVI-lea an de apariție, fără întreruperi, continuă prezentarea C.A.R.P.-urilor afiliate. Pentru o mai bună imagine a asociației vă invităm să ne trimiteți articole de prezentare, reportaje, materiale pe teme diverse, creații literare ale membrilor cercurilor de literatură pe care le aveți, însoțite, când este cazul, de imagini foto reprezentative.

Apreciam că este momentul potrivit ca asociația dumneavoastră să fie prezentă în paginile revistei Federației Naționale "OMENIA" a C.A.R.P. -urilor din România, prin activitățile pe care le desfășurați și zona geografică pe care o reprezentați.

Președinte
Ec. Giorgică BĂDĂRĂU
tel. 0752.001.404

Redactor șef
Ionuț CRIVĂȚ
tel. 0736.368.692

Redactor
Ing. Vasilică FĂLCUȚĂ
tel. 0752.001.406

Redactor
Istvan FEKETE

Redactor, corector,
Sociolog
Ionuț ARDELEANU

Grafician DTP
Irina ANDREI

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP. Informațiile referitoare la geografia și istoria zonelor în care se află sediile asociațiilor C.A.R.P. au fost preluate de pe enciclopedii online.

Revista poate fi citită și online pe
www.fn-omenia.ro

CONTACT COLEGIUL DE REDACȚIE

**București, Sector 5,
Str. Amurgului 53, cp 051983
E-mail: fn.omenia@yahoo.com
E-mail: secretariat@fn-omenia.ro
tel/fax: 021-456-3699**

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.

Primăvara, bine ai venit!

*"Dacă oamenii nu s-ar iubi,
chiar nu știu de ce
ar mai exista primăvara.*

*Pe cap am iarna,
dar în suflet am primăvara
eternă." (Victor Hugo)*

*"Acum iubesc primăvara mai
mult ca toamna. Probabil toți
facem la fel, pe măsură ce
întăim în vârstă." (Virginia Woolf)*

*"Acum fiecare câmp
este acoperit de iarbă și,
fiecare copac cu frunze;*

*acum pomii își nasc înflorirea,
iar anul își îmbracă veșmântul
veseliei." (Virgiliu)*

*"Doar să trăiești nu e suficient.
Trebuie să avem soare,
libertate și o floare cât de mică."
(Hans Christian Anderson)*

*"Nu iubi primăvara, ci
înfățișarea unei anumite flori în
care primăvara s-a închis. Nu
iubi dragostea, ci pe cel în care
dragostea se întruchipează."
(Antoine de Saint Exupery)*

E-mail: fn.omenia@yahoo.com

E-mail: secretariat@fn-omenia.ro

Website: www.fn-omenia.ro

Tel/fax: 021-423.17.49; 021-456.36.99

Mobil: 0752.001.404; 0752.001.437

ISSN - 2065 - 9989

Tipărit la S.C. DOROTEA PRODCOM S.R.L.

Tipografie tel: 0744.536.449

E-mail: dorotea_print@yahoo.com
